

DE TWEEDE BRIEF AAN TIMOTHEÛS

Een verklaring van Paulus' brief
speciaal voor jou

Ger de Koning

**ROTS
VAST**
8

De tweede brief aan Timotheüs

De tweede brief aan TIMOTHEÛS

**Een verklaring van deze brief
speciaal voor jou**

Rotsvast 8

Ger de Koning

uitgeverij **Daniël**

Webwinkel: www.uitgeverijdaniel.nl

Bestellingen: info@uitgeverijdaniel.nl

Deze publicatie is verkrijgbaar in boekvorm in één band met 1 Timotheüs, Titus en Filémon bij Uitgeverij Daniël:

© 2020 Uitgeverij Daniël, Zwolle, NL, ISBN 978-90-79718-80-1 (paperback)

Omslagontwerp: Jan Paul Spoor

Lay-out: Jan Noordhoek

Niets uit deze uitgave mag – anders dan voor eigen gebruik – worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden d.m.v. druk, fotokopie, microfilm of op welke andere wijze ook zonder de voorafgaande schriftelijke toestemming van 'Uitgeverij Daniël' of de auteur.

Het gebruik van de Herziene Statenvertaling is in dit commentaar toegestaan onder voorwaarde van de volgende duidelijke copyrightvermelding:

De bijbeltekst in deze uitgave is ontleend aan de Bijbel in de Herziene Statenvertaling, © Stichting HSV 2010.

© Stichting HSV en Uitgeverij Jongbloed – Heerenveen. Alle rechten voorbehouden.

De bijbelteksten in deze uitgave uit Nieuwe Testament zijn ontleend aan de TELOS-vertaling. Voor gebruik van teksten uit de TELOS-vertaling is toestemming onder voorwaarde van de volgende duidelijke copyrightvermelding:

© Grace Publishing House – Rhenen. Alle rechten voorbehouden.

Inhoud

Tekstgebruik	6	
Afkorting bijbelboeken	6	
Vertalingen	6	
Haakjes	7	
Vooraf	9	
De tweede brief aan Timotheüs	11	
2 Timotheüs 1	14	
Verzen 1-2	De belofte van het leven en zegenwens	14
Verzen 3-8	Dank, kracht, liefde en bezonnenheid	17
Verzen 9-12	Gods eigen voornemen	23
Verzen 13-18	Woord, Geest en barmhartigheid	29
2 Timotheüs 2	35	
Verzen 1-6	Een goede dienaar	35
Verzen 7-12	De Heer geeft inzicht in alle dingen	41
Verzen 13-19	Het vaste fundament van God	48
Verzen 20-21	Een vat tot eer	53
Verzen 22-26	Ontvluchten, jagen, terechtwijzen	58
2 Timotheüs 3	62	
Verzen 1-7	Laatste dagen en zware tijden	62
Verzen 8-15	Maar jij ...	66
Verzen 16-17	Alle Schrift	72
2 Timotheüs 4	78	
Verzen 1-6	Predik het Woord	78
Verzen 7-15	Persoonlijke omstandigheden	84
Verzen 16-22	Bijstand van de Heer en groeten	90
Andere publicaties	96	

Tekstgebruik

Afkorting bijbelboeken

Oude Testament

Thora

Gn	Genesis
Ex	Exodus
Lv	Leviticus
Nm	Numeri
Dt	Deuteronomium

Historische boeken

Jz	Jozua
Ri	Richteren
Ru	Ruth
1Sm	1 Samuel
2Sm	2 Samuel
1Kn	1 Koningen
2Kn	2 Koningen
1Kr	1 Kronieken
2Kr	2 Kronieken
Ea	Ezra
Ne	Nehemia
Es	Esther

Poëtische boeken

Jb	Job
Ps	Psalmen
Sp	Spreuken
Pr	Prediker
Hl	Hooglied

Profetische boeken

Js	Jesaja
Jr	Jeremia
Kl	Klaagliederen
Ez	Ezechiël
Dn	Daniël
Hs	Hosea
Jl	Joël
Am	Amos
Ob	Obadja
Jn	Jona
Mi	Micha
Na	Nahum
Hk	Habakuk
Zf	Zefanja
Hg	Haggai
Zc	Zacharia
Ml	Maleachi

Nieuwe Testament

Mt	Mattheüs
Mk	Markus
Lk	Lukas
Jh	Johannes
Hd	Handelingen
Rm	Romeinen
1Ko	1 Korinthiërs
2Ko	2 Korinthiërs
Gl	Galaten
Ef	Efeziërs
Fp	Filippenzen
Ko	Kolossenzen
1Th	1 Thessalonicenzen
2Th	2 Thessalonicenzen
1Tm	1 Timotheüs
2Tm	2 Timotheüs
Tt	Titus
Fm	Filémon
Hb	Hebreeënen
Jk	Jakobus
1Pt	1 Petrus
2Pt	2 Petrus
1Jh	1 Johannes
2Jh	2 Johannes
3Jh	3 Johannes
Jd	Judas
Op	Openbaring

Vertalingen

Alle tekstaanhalingen uit het Oude Testament komen uit de Herziene Statenvertaling (HSV).

De tekstaanhalingen uit het Nieuwe Testament komen uit de Herziene Voorhoeve-uitgave, ook wel TELOS-vertaling genoemd.

Haakjes

Oude Testament

In de bijbelgedeelten van het Oude Testament worden twee soorten haakjes gebruikt:

Ronde haakjes ()

Deze dienen uitsluitend om het lezen en begrijpen van de tekst te vergemakkelijken; zij geven aan dat een bepaald gedeelte een soort tussenzin vormt die de eigenlijke loop van het verhaal of het betoog enigszins onderbreekt. De woorden tussen ronde haakjes behoren tot de grondtekst.

Vierkante haakjes []

Deze haakjes staan om woorden die in de gedrukte uitgave van de Herziene Statenvertaling cursief staan. Omdat ik in dit boek de hele bijbeltekst cursief weergeef, maak ik gebruik van deze haakjes om deze woorden die cursief in de gedrukte uitgave staan te markeren. Deze haakjes geven aan dat de ingesloten woorden niet in de grondtekst voorkomen, maar in het Nederlands zijn ingevoegd om de tekst begrijpelijk te maken.

Nieuwe Testament

In de bijbelgedeelten van het Nieuwe Testament worden drie soorten haakjes gebruikt. Ik citeer wat hierover in het 'Voorwoord' van de TELOS-vertaling wordt gezegd:

'In de vertaling zijn drie soorten haakjes gebruikt:

Ronde haakjes ()

Deze dienen uitsluitend om het lezen en begrijpen van de tekst te vergemakkelijken; zij geven aan dat een bepaald gedeelte een soort tussenzin vormt die de eigenlijke loop van het verhaal of het betoog enigszins onderbreekt.

Vierkante haakjes []

Deze geven aan dat de ingesloten woorden niet in de grondtekst voorkomen, maar in het Nederlands moeten worden ingevoegd om de tekst begrijpelijk te maken; deze woorden moeten dus altijd gelezen worden. Met name het (bepaalde) lidwoord ontbreekt nogal eens in het Grieks, waar dat in het Nederlands wel noodzakelijk is; aangezien verschillende uitleggers van mening zijn dat het al of niet voorkomen van het lidwoord vaak van grote betekenis is, is ernaar gestreefd dit overal in de vertaling tussen haakjes te plaatsen waar het in de grondtekst ontbreekt.

Scherpe haakjes < >

Deze geven aan dat de ingesloten woorden in sommige handschriften wel en in andere niet voorkomen.'

Vooraf

Beste vriend of vriendin,

Ik vind het fijn dat het achtste deel uit de Rotsvast-serie, met daarin een commentaar over vier brieven van Paulus, in boekvorm is verschenen. Voor de publicatie op internet worden deze vier brieven apart als download aangeboden.

Deze vier brieven hebben met elkaar gemeen dat ze aan individuele gelovigen zijn geschreven, te weten Timotheüs (twee brieven), Titus en Filémon. Ik wil proberen je te vertellen waarom hij deze brieven heeft geschreven en wat jij daaraan hebt.

Je zult merken dat Gods Geest deze brieven heeft geïnspireerd, dat wil zeggen dat Hij de eigenlijke Auteur ervan is. Dat is de garantie dat zij ook voor jou, gelovige van de eenentwintigste eeuw, volop actueel zijn. Daarom staan ze in de Bijbel.

Ik geef nog een paar praktische tips en verklaringen voor het gebruik van dit boek:

1. Zorg ervoor dat je een goede vertaling van de Bijbel gebruikt. In dit boek gebruik ik voor het Nieuwe Testament de zgn. herziene Voorhoeve-uitgave, ook wel TELOS-vertaling genoemd. Het is de beste vertaling van het Nieuwe Testament die ik ken. Het taalgebruik is aangepast aan deze tijd, zonder dat het tekortdoet aan de letterlijke vertaling vanuit het Grieks. Voor het Oude Testament raad ik je aan de Herziene Statenvertaling te gebruiken.
2. De bijbeltekst van het betreffende stukje is aan het begin van het stukje opgenomen. Toch raad ik je aan om het aangegeven gedeelte ook in je eigen Bijbel te lezen. Ook voor alle tekstverwijzingen die in het stukje staan, is het belangrijk dat je die zelf in de Bijbel opzoekt.

3. Belangrijk is zelfdiscipline. Je zult bereid moeten zijn je een beetje in te spannen, er iets voor te doen (of te laten) om de Bijbel beter te leren kennen. Er zullen best wel eens momenten zijn dat je niet zoveel zin hebt om in je Bijbel te lezen. Neem je daarom voor om op de tijd die jij daarvoor het meest geschikt acht, iets uit de Bijbel te lezen, zin of geen zin.

Om je daarbij te helpen heb ik elke brief in een aantal stukjes verdeeld. Tevens heb ik met een 'V' gevolgd door het vers nummer (bijvoorbeeld V2 is *vers 2*) aangegeven om welk vers uit het hoofdstuk het gaat. Lees elke dag één stukje. Als je dat doet, heb je in iets meer dan zeven weken een goede indruk gekregen van vier aansprekende brieven uit de Bijbel.

De hele Bijbel is een schitterend boek. Het is mijn gebed dat ook jij daar steeds meer van overtuigd zult raken.

Ik wens je Gods zegen toe!

Ger de Koning

Middelburg, nieuwe versie 2018, nieuwe druk 2020

De tweede brief aan Timotheüs

Lees eerst de brief een keer helemaal door. Stel je daarbij voor, dat hij aan jou persoonlijk is gericht. Vraag de Heer onder het lezen wat Zijn bedoeling ermee is voor jouw persoonlijke leven. Sta open voor Zijn aanwijzingen om iets te doen, te veranderen of niet meer te doen.

Inleiding

Nadat Paulus uit zijn eerste gevangenschap is vrijgelaten (*vgl. Ep 1:23-26; 2:19-24; Fm 1:22*), heeft hij de *eerste brief aan Timotheüs* en de *brief aan Titus* geschreven. Paulus schrijft deze tweede brief aan zijn jonge vriend Timotheüs tijdens zijn tweede gevangenschap, die heel wat zwaarder is dan zijn eerste. Hij weet ook dat hij niet opnieuw zal worden vrijgelaten, maar veroordeeld zal worden en de martelaarsdood zal sterven.

Als je deze achtergrond in de gaten houdt, zul je tijdens het lezen de kracht van de brief ervaren. Het vrijmoedige getuigenis en het vertrouwen op God in zware tijden komen van een man die bereid is te sterven voor wat hem door God is toevertrouwd. Daardoor is deze brief een waarschuwing en een bemoediging voor de mens Gods in de laatste dagen.

Je kunt deze brief een afscheidsboodschap van Paulus noemen (*vgl. Hd 20:17-38*), zoals we afscheidswaarden van Jakob hebben (*Gn 49:1-33*), van Mozes (*Dt 33:1-25*) en van Samuel (*1Sm 12:1-25*). Misschien is het nog beter om te spreken van het geestelijk testament van de apostel. In een testament verklaart iemand wat hij wil dat er na zijn dood met zijn bezittingen gebeurt. Paulus weet dat zijn aardse leven binnenkort eindigt. Hij laat een geestelijke erfenis achter: de waarheid die God hem heeft toevertrouwd. Hoe moeten de gelovigen daarmee omgaan als hij er niet meer is? Dat zal hij in deze brief uiteenzetten.

Paulus heeft in dienst van God door het evangelie de gemeente van God op aarde gesticht en opgebouwd. Zijn werk is klaar. Maar zoals het is gegaan met alles wat God aan de mens in handen heeft gegeven, zal het ook gaan met de gemeente op aarde. Paulus voorziet de afwijking en het verval ervan. Daarbij ziet hij ook scherp de omstandigheden waarin de gemeente na zijn heengaan zal terechtkomen (vgl. *Hd 20:29*). Hij heeft oog voor het verval dat na zijn sterven zal toenemen. De aanwijzingen die hij in dit geestelijk testament neerlegt, zijn daarom van groot belang voor de gemeente door de tijd heen vanaf het ontslapen van de grote apostel.

Je ontmoet veel emotie in de brief. Paulus was een mens van gelijke natuur als wij. Hij kijkt terug op zijn levenswerk en ziet wat ervan is geworden. Dat doet hij niet als een koelbloedige analyticus die de kille cijfers van een statistiek bekijkt. Hij doorleeft zijn werk opnieuw en voorvoelt ook hoe het zal gaan. Vanuit die gevoelens geeft hij richtlijnen voor een tijd dat het allemaal nog verder achteruit zal gaan en er van de oorsprong van de gemeente niet veel meer te herkennen is.

Als je de brief leest, hoor je hem de zorg van zijn hart delen met een (jonge) man die daar net zo bezorgd over is als hij. Dat doet hij op een manier die de brief voor alle tijden van belang maakt. Het is dan ook duidelijk een door de Heilige Geest geïnspireerde brief die daarom ook deel uitmaakt van de Bijbel. Door deze brief onderwijst de Geest ons over de afwijking van de gemeente van haar oorspronkelijke toestand.

Ook staat erin wat in zo'n toestand de zekere weg is voor hen die God zoeken en ernaar verlangen tot Zijn eer te leven. Die zekere weg rust op twee beginselen waaruit ieder te midden van vermenigting en verwarring troost kan putten, zoals de apostel dat deed. Deze twee beginselen zijn:

1. het vaste fundament van God en
2. zich onttrekken aan ongerechtigheid.

Wat dat betekent, zal duidelijk worden als we 2 *Timotheüs* 2 gaan bespreken.

De brief is behalve waarschuwend en bemoedigend ook strijdlustig, want ondanks alle verval moet je niet bij de pakken gaan neerzitten. Hoe groter het verval, hoe groter de uitdaging is om een mens Gods (man/vrouw) te zijn. Een mens Gods is iemand die in een omgeving die met de rechten van God geen rekening houdt, laat zien Wie God is. De kracht daarvoor hebben we niet in onszelf, maar in de Geest van God, Die werkzaam is in een mens Gods, ook als de christenheid vol is van zelfgenoegzaamheid. Ik hoop dat jij een mens Gods wilt zijn.

2 Timotheüs 1:1-2

De belofte van het leven en zegenwens

Neem eerst de bijbeltekst goed in je op:

1 Paulus, apostel van Christus Jezus door [de] wil van God, naar [de] belofte van [het] leven dat in Christus Jezus is, 2 aan Timotheüs, [mijn] geliefd kind: genade, barmhartigheid, vrede van God [de] Vader en van Christus Jezus, onze Heer.

V1. Hoewel de toon van de brief vertrouwelijk en vriendschappelijk is, begint Paulus met het vaststellen van zijn apostelschap en daarmee van zijn apostolisch gezag. Met zijn apostelschap verbindt hij enkele dingen die van belang zijn voor het gezag waarmee hij in deze brief de richtlijnen geeft voor de tijd van verval. In de eerste plaats rijst achter zijn apostelschap de persoon van “Christus Jezus” op. Christus Jezus heeft hem gezonden en bepaalt de inhoud van zijn dienst. Wat Paulus zegt, is uit Naam van Hem.

In de tweede plaats heeft hij dit apostelschap niet zichzelf toegeëigend of het gekregen van mensen. Nee, hij is apostel “door [de] wil van God”. Het apostelschap maakt deel uit van het plan dat God met zijn leven heeft.

In de derde plaats is zijn apostelschap verbonden met “[de] belofte van [het] leven dat in Christus Jezus is”. Daardoor is de dienst die hij als apostel verricht, onaantastbaar voor de dood. Al is Paulus gestorven, de dienst van zijn apostelschap blijft door deze brief bestaan. Zijn apostelschap staat namelijk in verbinding met geestelijke, hemelse, eeuwige dingen. Dat zijn dingen die boven de aarde en het verval van de gemeente uitgaan. Daarom blijft de brief zijn volle betekenis voor de gemeente in elke tijd behouden.

Het leven dat in Christus Jezus is, is van vóór de tijden van de eeuwen. De Vader heeft in de eeuwigheid aan de Zoon beloofd dit leven

te zullen geven (*Tt 1:2*). Aan wie? Aan allen die in de Zoon geloven (*Jh 3:36; 1Jh 5:11-12*). Geloof jij in de Zoon? Dan mag dat het anker zijn, waarvan de stormen waarover je in deze brief hoort en die je geloofsleven bedreigen, je niet kunnen losrukken.

V2. Het is mooi en bemoedigend dat Paulus je eerst laat zien wat onveranderlijk en eeuwig waar blijft voor ieder kind van God persoonlijk. Pas daarna spreekt hij over de gemeente in verval. Dat zal Timotheüs ook goed hebben gedaan. Paulus zegt nog meer wat hem goed zal doen. In zijn eerste brief noemt hij Timotheüs 'mijn echt kind'. Hier noemt hij hem "*[mijn] geliefd kind*". Dat doet hij om hem de warmte van het hart van een vader tegenover zijn zoon te laten voelen.

Als het geestelijk klimaat killer wordt, is het des te meer nodig de warme genegenheid voor elkaar te benadrukken. Juist in een tijd dat velen tegenstand bieden of zich van je afwenden, zijn uitingen van liefde de beste basis voor de aanmoediging tot een dienst. Niet alleen richting Timotheüs is deze uiting van liefde van belang. Je beluistert er ook in dat Paulus zich bij zijn naderende einde extra realiseert hoe dierbaar Timotheüs voor hem is.

Voor de uitoefening van de taken van Timotheüs is er geen betere wens denkbaar dan die Paulus hier uitspreekt. Ook in zijn eerste brief aan hem heeft Paulus hem deze dingen toegewenst. Dat laat zien dat je voor je persoonlijk leven altijd "*genade, barmhartigheid, vrede van God [de] Vader en van Christus Jezus, onze Heer*" nodig hebt. Het bewijst ook dat die voldoende zijn voor alle denkbare omstandigheden waarin je bent of terecht kunt komen.

Denk maar eens een ogenblik na over de rijke inhoud van de afzonderlijke woorden 'genade', 'barmhartigheid' en 'vrede'. 'Genade' is Gods liefde voor mensen die het niet waard zijn, omdat zij door en door slecht zijn. 'Barmhartigheid' is Gods liefde voor mensen die zwak en onbekwaam zijn, die geen vermogen hebben om iets goeds te doen. Met genade en barmhartigheid is God in liefde tegemoet-

gekomen aan wat jij als zwakke en zondige mens nodig had. Toen je dat inzag, schonk Hij jou ook Zijn 'vrede'. Nu je een kind van God bent, heb je diezelfde genade en barmhartigheid nodig om als kind van God te leven. Als je je dat bewust bent, zul je de vrede van God in je hart ervaren.

Denk ook maar eens een ogenblik na over de oorsprong ervan, de Personen van Wie ze komen. Het zijn 'God de Vader' en 'Christus Jezus, onze Heer'. Ik neem aan dat je de Vader en de Heer Jezus sinds je bekering al beter hebt leren kennen. Je zult steeds meer reden hebben gekregen om de Vader en de Heer Jezus voor deze rijke gaven van genade, barmhartigheid en vrede te danken. Het is ook het eerste wat Paulus hier doet.

Lees nog eens 2 Timotheüs 1:1-2.

Verwerking:

Welke bemoedigingen heb je in deze verzen ontdekt? Dank de Heer daarvoor.

2 Timotheüs 1:3-8

Dank, kracht, liefde en bezonnenheid

Neem eerst de bijbeltekst goed in je op:

3 Ik dank God, Die ik van [mijn] voorouders af met een rein geweten dien, zoals ik je onophoudelijk in mijn gebeden in herinnering houd, nacht en dag, 4 verlangend je te zien als ik mij je tranen herinner, opdat ik met blijdschap vervuld word; 5 als ik mij in herinnering breng het ongeveer geloof in jou, dat eerst gewoond heeft in je grootmoeder Loïs en in je moeder Eunice, en ik ben ervan overtuigd ook in jou. 6 Om die reden herinner ik je eraan de genadegave van God aan te wakkeren, die in je is door de oplegging van mijn handen. 7 Want God heeft ons niet gegeven een geest van bangheid, maar van kracht, liefde en bezonnenheid. 8 Schaam je dus niet voor het getuigenis van onze Heer, noch voor mij, Zijn gevangene, maar lijd verdrukking met het evangelie, naar [de] kracht van God,

V3. Paulus dankt God niet voor de bijzondere dienst die hij heeft gekregen en die hij nu bijna heeft volbracht. Nee, hij dankt God om Wie God is. Zou dat niet komen, doordat hij veel heeft ervaren van de genade en barmhartigheid van God en dat hij met de vrede van God in zijn hart dwars door alle moeilijkheden heen kan gaan?

Hij kent God ook al een lange tijd. Vanaf zijn voorouders dient hij God. Zij hebben hem in staat gesteld God te dienen. Hij spreekt geen oordeel uit over hun innerlijke toestand, hij schrijft alleen wat hen kenmerkte. Hij erkent wat er in hen voor God was. De relatie met zijn ouders en voorouders komt aan het einde van zijn leven in dankbare herinnering. Die relaties worden niet buiten werking gesteld als we tot bekering komen. Het is ook nu belangrijk dat in de gezinnen en geslachten de Heer wordt gediend.

Paulus kende en diende God al voordat hij tot bekering kwam. Hij deed dat naar zijn beste weten en kennen en met een rein geweten. Dat betekent niet dat zijn dienst de toestemming of zegen van God had. Het wil alleen zeggen dat wat hij deed, hij in onwetendheid deed (*1Tm 1:12-14*). Alles wat hij deed, deed hij in de oprechte overtuiging daarmee God te dienen (*vgl. Jh 16:2-3*). Daarom werd hij, in wat hij deed, niet aangeklaagd door zijn geweten. Zijn geweten bleef rein, hij ging nergens tegen zijn geweten in. Hierin zit ook een aansporing voor Timotheüs om een rein geweten te bewaren.

Altijd denkt hij in zijn gebeden aan Timotheüs. Dat mag Timotheüs ook weten en dat zal hem hebben bemoedigd. Wat is het fijn als anderen zeggen dat ze voor je bidden. Het is ook fijn als je tegen anderen kunt zeggen dat jij dat voor hen doet. Door het gebed blijft de herinnering aan hen, voor wie je bidt, levendig. Je blijft de band die er is, voelen. Daardoor staan zij en sta jij niet alleen.

V4. Dat betekent niet dat je elkaar niet hoeft te zien. Paulus heeft een sterk verlangen Timotheüs te zien. Hij heeft behoefte aan gezelschap, vooral aan dat van Timotheüs (*vgl. 2Tm 4:9*). Zeker heeft hij het gezelschap van de Heer (*2Tm 4:17*), maar dat betekent niet dat hij de door God gegeven relaties minacht. Integendeel, die heeft hij, de grote apostel, nodig. Hij wordt daardoor bemoedigd (*Hd 28:15; 1Th 2:17; 3:10*). Het is geen bewijs van een geestelijke gezindheid als gelovigen hun geloof individueel beleven. Zo heeft de Heer het niet bedoeld.

De tranen van Timotheüs hebben de apostel geraakt. Het zijn de tranen van verdriet die hij heeft gezien toen Timotheüs afscheid nam van hem, zijn oudere vriend. De tranen zijn het bewijs van ware vriendschap. Juist dat maakt het zo waardevol voor Paulus als Timotheüs bij hem zou komen. De blijdschap die hem dat zal geven, zal een volle blijdschap zijn, misschien wel weer met tranen, maar dan van blijdschap. De tranen van Timotheüs staan als het ware vers in zijn geheugen. Daar denkt hij steeds aan.

V5. En dan wordt Paulus aan nog iets herinnerd en dat is het ongeveinsde geloof van zijn jonge vriend. Het woord 'ongeveinsd' komt van het Griekse woord hypocriet. Een Griekse toneelspeler werd 'hypokritis' genoemd. Een toneelspeler kruipt in de rol van een ander. Hij is niet zichzelf, maar doet alsof hij iemand anders is (vgl. 2Sm 14:2). Timotheüs doet niet alsof, hij wordt niet door valsheid gekenmerkt, maar hij is echt. Ook daarom wil Paulus hem graag zien. Jij bent toch ook graag in het gezelschap van echte gelovigen, van mensen die *echt* met de Heer leven?

Het geloof woont in hem, het heeft er zijn thuis. Geloof is voor hem geen bijzaak, iets voor speciale gelegenheden. Hij heeft daar trouwens goede voorbeelden van gehad. Paulus herinnert hem aan zijn grootmoeder en moeder. Dit is een voorbeeld van de in de generaties werkende genade van God. Er verandert veel, de afval van het geloof gaat door, maar er zijn ook dingen die blijven. Er zullen er altijd zijn die een ongeveinsd geloof in Hem hebben.

Paulus herinnert niet aan geloofshelden uit een ver verleden, uit lang vervlogen tijden, maar aan voorbeelden dichtbij, namelijk zijn moeder en grootmoeder. Dat betekent voor jou: Kijk om je heen en je zult zeker voorbeelden bij je in de buurt vinden in wie het geloof woont. De toetssteen is de trouw en gehoorzaamheid aan Gods Woord.

V6. Als er in jou ongeveinsd geloof woont, dan is dat een reden om je eraan te herinneren dat je een "*genadegave van God*" hebt ontvangen en dat je die ook moet gebruiken. Het kan allemaal best moeilijk zijn in de gemeente, maar voor het geloof ligt hier een uitdaging. Timotheüs moet eraan worden herinnerd. Misschien jij ook wel. Zijn we allemaal niet geneigd om moeilijkheden uit de weg te gaan?

Paulus geeft Timotheüs nog een extra stimulans om zijn genadegave (weer) te laten 'vlammen'. Hij herinnert hem aan de manier waarop hij die genadegave heeft gekregen. Dat is namelijk doordat Paulus hem de handen heeft opgelegd. In zijn eerste brief heeft Pau-

lus hem ook in zijn dienst bemoedigd. Die bemoediging daar is de herinnering dat anderen al hebben aangekondigd dat er een dienst voor hem klaarlag (*1Tm 1:18*). Daarna hebben ook de oudsten hem de handen opgelegd (*1Tm 4:14*) en zich zo met zijn dienst een verklaard.

Als hij in een zwak ogenblik denkt dat hij het zich allemaal maar inbeeldt, kan hij daaraan terugdenken. En hier komt er een derde herinnering ter bemoediging bij: Paulus heeft hem persoonlijk die genadegave verleend. Die gebeurtenis zal Timotheüs zich ongetwijfeld herinneren.

V7. Uiteindelijk heeft ook Paulus niet gehandeld naar eigen inzicht, maar in opdracht van God. Elke gave komt van God, het is 'de genadegave van God'. Daarom is wat hier tegen Timotheüs wordt gezegd, ook voor jou een bemoediging. Jij mag, net als Timotheüs, weten wat God je heeft gegeven.

Als je op de omstandigheden gaat letten, zou je bang kunnen worden. Allerlei argumenten kunnen er bij je opkomen, waardoor je de genadegave die je is gegeven niet gebruikt. Je kunt denken dat het toch allemaal geen zin heeft, of je kunt ook bang worden voor de tegenstand die jouw optreden kan oproepen. Deze bangheid is een soort lafheid, een angst om je gezicht te verliezen of om uitgelachen te worden. Paulus wijst erop dat deze "*geest van bangheid*" niet van God komt (*vgl. Jh 14:27; 1Jh 4:18*).

Wat wel van God komt, is Zijn Heilige Geest, Die Zich in jou wil bewijzen als een Geest "*van kracht, liefde en bezonnenheid*".

1. Je mag weten dat God bij de gave die Hij geeft, voor de uitoefening daarvan door Zijn Heilige Geest ook de noodzakelijke *kracht* en bekwaamheid geeft.
2. De uitoefening van een gave vraagt ook zelfopoffering, want de gave is niet bedoeld om jezelf te stichten, maar om anderen mee te dienen. Daarom zal de Heilige Geest je de *liefde* geven als het ware motief om te dienen.

3. Ten slotte is het ook belangrijk dat je in de uitoefening van je gave *bezonnen*, dat is met zelfbeheersing, te werk gaat. Dit gebeurt door je eigen geest af te stemmen op de Heilige Geest, zodat je weet dat Hij je leidt en dat je niet handelt vanuit een ongecontroleerde impulsiviteit (*vgl. 1Ko 14:32*). De Heilige Geest brengt je tot weloverwogen handelingen en woorden. Het getuigt niet van een werk van de Geest als iemand zegt: 'Ik kon niet anders, de Geest drong mij ertoe.'

Nog even over de volgorde van deze drie aspecten waarin het werk van de Heilige Geest op te merken is. De 'liefde' staat tussen 'kracht' en 'bezonnenheid' in. Liefde staat in het centrum. Het draait om de liefde. De liefde is de olie tussen kracht en bezonnenheid, waardoor beide aspecten goed 'lopen'.

Je ziet dat ook in *1 Korinthiërs 12-14*. *1 Korinthiërs 12* somt de gaven op en in *1 Korinthiërs 14* gaat het om de uitoefening ervan. Het hoofdstuk daartussenin, *1 Korinthiërs 13*, gaat over de liefde. De gaven van *1 Korinthiërs 12* kunnen alleen worden uitgeoefend zoals in *1 Korinthiërs 14* beschreven wordt als het motief voor de uitoefening de liefde is die in *1 Korinthiërs 13* wordt beschreven.

V8. God heeft ons Zijn Geest gegeven om door de Geest vrijmoedig van de Heer Jezus te getuigen. Zo zie je Petrus, die zich eerst voor zijn Heer heeft geschaamd en Hem heeft verloochend (*Mk 14:66-72*), door de Heilige Geest op de Pinksterdag met grote vrijmoedigheid van zijn Heer getuigen (*Hd 2:14,36*). De kracht van de Heilige Geest is ons gegeven om van onze Heer te getuigen en niet om allerlei spectaculaire tekenen en wonderen te verrichten om daardoor de interesse van mensen op te wekken.

We hebben allemaal deze woorden nodig om niet ontmoedigd te worden. Het getuigenis dat wij als christenen geven, is vaak zo, dat we ons ervoor moeten schamen. Als gelovigen lauw en wereldsgезинд worden en wanneer toegewijde getuigen de mond wordt gesnoerd, is er moed nodig om zelf toch door te gaan.

Paulus verbindt zichzelf aan het getuigenis van de Heer Jezus. Dat is geen grootspraak, maar werkelijkheid. Hij zit immers gevangen vanwege het getuigenis dat hij van zijn Heer heeft afgelegd. Hij ziet zichzelf trouwens niet als een gevangene van Nero, maar van zijn Heer. Zijn getuigenis van Hem heeft hem verdrukking bezorgd.

Timotheüs wordt, en jij net zo goed, opgeroepen de verdrukking die het evangelie met zich meebrengt, bewust te aanvaarden en niet uit de weg te gaan. Het evangelie prediken en verdrukking horen bij elkaar. De kracht van God stelt je in staat die verdrukking te ondergaan, niet als een noodlot, maar als een voorrecht (*Hd 5:41*).

Lees nog eens 2 *Timotheüs 1:3-8*.

Verwerking:

Op welke manier kun jij jouw genadegave aanwakkeren?

2 Timotheüs 1:9-12

Gods eigen voornemen

Neem eerst de bijbeltekst goed in je op:

9 Die ons heeft behouden en geroepen met een heilige roeping, niet naar onze werken, maar naar Zijn eigen voornemen en [de] genade die ons gegeven is in Christus Jezus vóór [de] tijden van de eeuwen, 10 maar die nu geopenbaard is door de verschijning van onze Heiland Christus Jezus, Die de dood tenietgedaan en leven en onvergankelijkheid aan het licht gebracht heeft door het evangelie, 11 waarvoor ik aangesteld ben als prediker, apostel en leraar <van [de] volken>. 12 Om die reden lijd ik ook deze dingen, maar ik schaam mij niet, want ik weet Wie ik geloofd heb, en ik ben overtuigd dat Hij machtig is mijn [aan Hem] toevertrouwde pand te bewaren tot die dag.

V9. Na de opdracht die Paulus zijn jonge vriend Timotheüs heeft gegeven en waarin hij ook jou heeft aangespoord, volgen twee verzen met een geweldige inhoud. Wat in deze verzen staat, is daarom zo geweldig omdat de inhoud ervan helemaal gaat over wat God in Christus Jezus met jou heeft gedaan. Het gaat niet over jou en je zwakheid of falen. Het gaat ook niet over het verval waardoor je zo ontmoedigd kunt raken en ook niet over vijandschap waardoor je bang wordt om te getuigen. Nee, deze verzen tillen je boven alle moeilijkheden uit en vertellen je over het voornemen van God dat Hij al had, voordat de wereld bestond, "vóór [de] tijden van de eeuwen". Zijn voornemen staat los van het hele probleem van de zonde en de gevolgen daarvan, waarvan pas sprake is, nadat de werelden geschapen zijn.

In Zijn voornemen heeft Hij ook aan jou gedacht. Hij heeft Zich voorgenomen om jou te "behouden". En het is niet bij een voornemen gebleven. Hij heeft het ook uitgevoerd. Als wij ons iets voornemen,

moeten we achteraf vaak constateren dat er niets van is terechtgekomen of dat er iets aan ontbreekt. Dat is bij God onmogelijk. Hij heeft je behouden. Dit is een daad van God die volmaakt is verricht (*Ef 2:5*) en niet kan worden tenietgedaan (*Jh 10:28-29*). Hij heeft die daad verricht door je te roepen. Door je te behouden heeft God je volkomen bevrijd van al je zonden en uit de macht van de zonde en van de wereld (*Gl 1:4*).

Hij heeft ook een doel met je leven. Hij heeft je een *“heilige roeping”* gegeven. Hij heeft je geroepen om heilig voor Hem te leven, afgezonderd van alles waarvan Hij je heeft verlost en volledig aan Hem toegewijd. Er is een machtige verandering gekomen zowel in je positie als in het doel van je leven. Wat je positie betreft, ben je veranderd van iemand die onder de toorn van God lag in iemand die behouden is. Je hoeft niet meer bang te zijn voor Gods oordeel. Wat je levensdoel betreft, ben je veranderd van iemand die alleen voor zichzelf leefde en de hel in het vooruitzicht had in iemand die voor God leeft en eeuwig bij Hem zal zijn.

Je begrijpt wel dat jij daar zelf niets aan hebt bijgedragen. Dat heeft God ook niet gevraagd en dat zou je ook niet kunnen. Jouw werken hebben alleen maar het oordeel over je afgeroepen. Nee, die geweldige verandering is alleen aan Gods *“eigen voornemen”* te danken. En jij hebt er deel aan gekregen door *“[de] genade die ons gegeven is in Christus Jezus”*. Genade herinnert je eraan dat jij geen enkel recht van jouw kant op deze zegeningen kon laten gelden. Het wijst op Gods soevereine voornemen. Voor de uitvoering van Zijn voornemen en om jou aan die genade deel te laten krijgen, heeft God tot Zijn grote vreugde in Christus Jezus een onwankelbare basis. In Hem heeft Hij Zijn raadsbesluit ook aan jou kunnen waarmaken.

Elke zegen die God aan welk mens dan ook geeft, geeft Hij nooit om wie de mens is, maar om Wie Christus Jezus is. Hij heeft Zich in Zijn voornemen laten leiden door Wie Christus Jezus is. God waardeert Zijn Persoon zo hoog, dat Hij Zijn hele voornemen aan Hem heeft

verbonden. Jij kon in Zijn voornemen alleen een plaats hebben omdat Hij jou in Christus Jezus zag.

Kun jij begrijpen dat jij daaraan deel hebt gekregen? Ik voor mezelf niet. Maar het ligt ook niet aan mijn of jouw begrip of het waar is. Het is waar omdat God het heeft gedaan en wel, zoals al gezegd, *“vóór de schepping van de hemel en de aarde, “vóór [de] tijden van de eeuwen”*. Dat garandeert tegelijk dat niets wat er sinds de schepping is gebeurd, aan dit voornemen van God ook maar het geringste kan veranderen.

V10. Toch zouden we van Gods voornemen niets hebben geweten als Hij dat niet had geopenbaard door de verschijning van onze Heiland Christus Jezus. Het voornemen van God was verborgen in Zijn raadsbesluit, maar God heeft Zijn voornemen geopenbaard toen Christus Jezus verscheen, in Wie Hij jou die grote genade tot deelname aan Zijn voornemen kon geven. Maar let op! Aan de naam ‘Christus Jezus’ laat Paulus de naam ‘Heiland’ voorafgaan. Het gaat om Zijn verschijning bij Zijn eerste komst op aarde. Toen kwam Hij als ‘Heiland’, wat ‘Behouder’ betekent.

Zie je door Wie God jou kon behouden? De naam ‘Heiland’ herinnert aan Zijn werk op het kruis. Het werk dat Hij daar heeft verricht, heeft aan God de mogelijkheid gegeven Zijn voornemen uit te voeren om jou te behouden en met een heilige roeping te roepen. Jij kon er slechts deel aan krijgen als de Heiland de dood zou tenietdoen. De dood, het loon van de zonde (*Rm 6:23a*), vormde de barrière voor de uitvoering van Gods voornemen. Die hindernis is door onze Heiland van zijn kracht beroofd, doordat Hij Zelf in de dood ging en daaruit weer opstond.

In Zijn opstanding is *“leven en onvergankelijkheid aan het licht gebracht”*. De kracht van het ‘leven’ dat Hem eigen is, is door Zijn opstanding bewezen. Zijn leven heeft getriomfeerd over de dood. Niet de dood, maar het leven is overwinnaar. Je zou dat niet hebben geweten als de Heer Jezus niet was gestorven en opgestaan. Je hebt

eeuwig leven gekregen, want de Heer Jezus, de Zoon van God, is het eeuwige leven. Wie de Zoon heeft, heeft het leven (1Jh 5:12). De Zoon is de waarachtige God en het eeuwige leven (1Jh 5:20). Jij gelooft in de Heer Jezus, jij hebt de Zoon als je leven.

Er is nog iets aan het licht gebracht en wel 'onvergankelijkheid'. Dat slaat op het lichaam. Het lichaam dat je nu hebt, is niet onvergankelijk. Hoe ouder je wordt, des te meer merk je hoe het aftakelt, hoe het inboet aan kracht en hoe het zijn jeugdige schoonheid verliest. Wanneer de Heer Jezus komt, krijg je een lichaam dat niet door slijtage is aan te tasten. Dat lichaam blijft in al zijn frisheid en ongereptheid tot in alle eeuwigheid bestaan. Ook dat is het resultaat van de overwinning die de Heer Jezus over de dood heeft behaald. Je ziet dat het allemaal waarheden, geloofsfeiten, zijn die volledig buiten jou om tot stand zijn gekomen. Dat geldt zowel voor het voornemen van God als voor wat de Heer Jezus heeft gedaan toen Hij op aarde verscheen.

Nu is er nog wel een vraag die beantwoord moet worden en dat is deze: Hoe heeft God ervoor gezorgd dat Zijn voornemen door jou zou worden gezien en dat jij het werk van de Heer Jezus zou aanvaarden als ook voor jou volbracht? Het antwoord op die vraag is: Dat is gebeurd "*door het evangelie*". Het evangelie is het middel waardoor jij hebt gehoord over God en wat de Heer Jezus heeft gedaan en hoe noodzakelijk Zijn werk voor jou was. Toen je het evangelie aannam, ben je daardoor behouden geworden en heb je aan al deze geweldige dingen deel gekregen.

V11. God heeft Paulus aangesteld om dit evangelie te prediken. Deze blijde boodschap – dat is de betekenis van het woord 'evangelie' – predikte hij niet alleen tot de Joden. Dit voornemen van God dateert van vóór de grondlegging van de wereld en staat los van het onderscheid tussen Joden en heidenen. De dienst van Paulus in het evangelie strekt zich uit naar alle mensen van alle volken.

Voor deze dienst als “prediker” heeft hij een aanstelling van God gekregen. Je moet hierbij denken aan een heraut, een bode die met officieel gezag bekleed is om officiële boodschappen van bijvoorbeeld koningen of stadsraden door te geven. Hij mag daarbij niets aan de inhoud van de boodschap veranderen. Zo predikt Paulus het evangelie.

Ook heeft God hem aangesteld als “apostel”. Dat heeft meer te maken met een bepaalde positie. God heeft hem gezonden, en wie hem verwerpt, verwerpt God, zijn Zender.

Ten slotte is hij ook “leraar”. Hij leert de inhoud van het evangelie. Die inhoud is Christus Jezus. Paulus legt uit Wie Hij is en wat Hij heeft gedaan.

V12. Paulus gelooft met zijn hele hart in het evangelie. Als hij het predikt, legt hij zijn hele hart erin. Daar zitten de mensen, en zeker de Joden, niet echt op te wachten. Deze ijver van Paulus in het evangelie is de reden van het lijden dat hij ondergaat. Maar dat brengt geen verandering in zijn overtuiging.

Hij heeft Timotheüs aangespoord zich niet te schamen (*vers 8*). Dat kan hij doen omdat hij zich ook zelf niet schaamt. Hij wordt door geen enkele tegenstand in verwarring gebracht. Dat komt omdat hij niet gelooft in een dogma, een leerstelling, maar in een Persoon. Hij weet “Wie” hij heeft geloofd. Hij leeft vanuit een levende relatie met die Persoon.

Hij kent de kracht van die Persoon. Met die God heeft hij al zoveel ervaringen opgedaan, dat hij daardoor nu een diepgewortelde overtuiging bezit aangaande Hem. Hij heeft vele malen ervaren waartoe God in staat is. God is niet van de troon gestoten, maar heeft alle macht. Aan Hem heeft Paulus zijn pand toevertrouwd. Dit pand is het evangelie dat God hem heeft toevertrouwd (*vgl. vers 14; 1Tm 6:20*). Hij zit gevangen en kan niet meer vrij rondreizen en zo met zijn pand werken, maar God blijft en Paulus weet dat Hij verder zal werken met dit pand.

Zo wordt het evangelie nog steeds gepredikt en ook zijn brief wordt nog steeds gelezen, zoals jij nu doet. Zoals Paulus de resultaten van zijn dienst in de handen van de Heer legt, zo mag jij dat ook doen. We hoeven de ontwikkelingen niet zelf in de hand te houden. Het is niet onze zaak, het is de gemeente van *God*. We mogen er zeker van zijn dat wat we bij Hem in bewaring geven, bij Hem veilig is. Diefstal of verlies is onmogelijk.

De zekerheid van de bewaring heeft een geldigheidsduur, en wel "*tot die dag*", dat is de dag van de verschijning van de Heer Jezus. Het is de dag waarop de Heer Jezus alles zal belonen. Voor de hoogte van de beloning kijkt de Heer niet naar het succes dat je hebt behaald, maar of je trouw bent geweest in wat Hij je heeft opgedragen. Dan zul je, net als Paulus, alles wat je aan Hem hebt toevertrouwd, bij Hem terugvinden. Tot zo'n opstelling kom je alleen als je weet in Wie je hebt geloofd.

Lees nog eens 2 Timotheüs 1:9-12.

Verwerking:

Wat leer je in deze verzen kennen van het voornemen en de genade van God?

2 Timotheüs 1:13-18

Woord, Geest en barmhartigheid

Neem eerst de bijbeltekst goed in je op:

13 Houd tot voorbeeld de gezonde woorden die je van mij gehoord hebt, in geloof en liefde die in Christus Jezus is. 14 Bewaar het goede [jou] toevertrouwde pand door [de] Heilige Geest Die in ons woont. 15 Dit weet je, dat allen die in Asia zijn zich van mij hebben afgewend, onder wie Fýgelus en Hermógenes zijn. 16 Moge de Heer het huis van Onesíforus barmhartigheid geven, omdat hij mij dikwijls verkwikt en zich voor mijn keten niet geschaamd heeft; 17 maar toen hij in Rome kwam, heeft hij mij ijverig gezocht en gevonden. 18 Moge de Heer hem barmhartigheid te vinden geven van [de] Heer in die dag. En hoeveel diensten hij in Efeze bewezen heeft, weet jijzelf het best.

V13. In de vorige verzen heeft Paulus zijn absolute vertrouwen in de Heer Jezus uitgesproken. Dat is voor Timotheüs, en is ook voor jou, natuurlijk een grote aansporing hetzelfde te doen. Er is nóg een absoluut betrouwbaar houvast in een tijd van verval. Dat houvast heb je in *“de gezonde woorden”*. Paulus wijst Timotheüs erop dat hij ‘de gezonde woorden’ die hij van hem heeft gehoord, *“tot voorbeeld”* moet houden.

Het woord ‘voorbeeld’ is een ‘schets’ of ‘model’ of ‘patroon’ van een opbouw, rangschikking, constructie. Paulus spreekt hier over het geïnspireerde Woord van God. Dat moet compleet worden vastgehouden. Daarvan mag je niets prijsgeven. Niet alleen de inhoud of de boodschap is belangrijk, maar ook de woorden en de volgorde daarvan zijn door God gegeven met het doel dat we daaraan vasthouden.

Belijdenisgeschriften kunnen wel proberen om Gods Woord in menselijke woorden te verklaren, maar ze blijven woorden van mensen

en daarom onvolmaakt. Ze beschermen ook niet tegen de grofste dwaalleer. Alleen Gods Woord is volmaakt en geeft volledig garantie tegen afdwaling als we dat tot voorbeeld houden. Elk woord ervan staat op de plaats waar God het wilde hebben. Gods Woord is niet te verbeteren. Laat je niet in de war brengen door uitspraken als: 'Het gaat niet om de woordkeus, maar om de boodschap.' Het gaat wel degelijk ook om de woordkeus.

Ik denk dat een waarschuwing voor moderne vertalingen van de Bijbel op zijn plaats is. Ik bedoel daarmee niet dat een vertaling in zo oud mogelijk Nederlands de meest betrouwbare is. Het gebruik van hedendaags Nederlands sluit een goede vertaling vanuit de grondtekst zeker niet uit. Waar het om gaat, is dat de Bijbel alleen betrouwbaar kan worden vertaald door mensen die een levend geloof in de Heer Jezus en grote eerbied voor Gods Woord hebben.

Het maken van een betrouwbare vertaling is niet afhankelijk van een techniek of wetenschap, maar van kundigheid gekoppeld aan de juiste benadering van Gods Woord. Die juiste benadering bestaat uit het diepe besef van de heiligheid en het gezag van elk woord dat God in Zijn Woord heeft laten opschrijven. Als dat ook jouw gezondheid is bij het lezen van Gods Woord, zul je de bewarende kracht ervaren die van het Woord uitgaat. De kans dat je een prooi wordt van dwaalleringen, is dan uitgesloten.

Het oorspronkelijke woord voor 'gezond' heeft met hygiëne te maken en is ook met 'gezond makend' te vertalen. De woorden van Paulus, die geïnspireerd zijn, hebben de bedoeling om geestelijke gezondheid te bewerken. Tegelijk voegt Paulus er nog iets aan toe, namelijk dat het voorbeeld van de gezonde woorden wordt vastgehouden "*in geloof en liefde die in Christus Jezus is*". Als Gods Woord niet met de Persoon van Christus wordt verbonden, wordt het geloof in de letter van de Schrift een dode vorm. Je kunt de waarheid alleen vasthouden als je het Woord benadert in geloof en liefde. Dit zijn twee aspecten of activiteiten van het nieuwe leven waarvan Christus de bron is.

Het gaat om geloof en liefde die in Hem aanwezig en te vinden zijn. Je moet daarvoor bij Hem zijn. Van Hem leer je hoe het dagelijks geloofsvertrouwen zich richt op God. Je ziet dat in Zijn leven op aarde. Van Hem leer je ook hoe de liefde van God zich richt tot mensen.

Deze toevoeging is belangrijk omdat anders het model een sjabloon zou worden, waardoor het levende geloofsleven wegzakt en verwordt tot een dode orthodoxie. Als geloof en liefde in Christus de werkzame elementen zijn om het voorbeeld vast te houden, zul je de steun van het Woord ondervinden. Al kun je dan bij de gemeente als geheel geen steun vinden vanwege het verval dat is binnengekomen, dan zul jij, al ben je alleen, die steun toch vinden in Gods Woord.

V14. En er is nóg een bemoediging. Na te hebben gewezen op de Heer Jezus en het Woord van God spreekt Paulus over *“de Heilige Geest Die in ons woont”*. Paulus staat op het punt de martelaarsdood te sterven en naar zijn Heer te gaan. Timotheüs zal nog hier moeten blijven en jij bent hier ook nog steeds. De omstandigheden zullen er niet gemakkelijker op worden en jij zult dat beamen. De afval is alleen maar toegenomen. De aanvallen op de dienst van Timotheüs zullen heviger worden. Als jij de Heer wilt dienen, zul je dat ook ervaren. Door alles zal de druk op hem, en jou, groter worden om het toevertrouwde pand prijs te geven. Maar luister: je wordt aangespoord te bewaren wat je is toevertrouwd.

Paulus noemt het pand ‘goed’, dat wil zeggen mooi, van Goddelijke waarde. Ook jou zijn al de gezonde woorden van de Schrift toevertrouwd als een pand van Goddelijke waarde. Dat pand moet je bewaren, daarvan mag je niets prijsgeven. Dat hoeft je niet in eigen kracht te doen. Je kunt het ook niet in eigen kracht. Je wordt erop gewezen dat de Heilige Geest in je woont. Hij geeft je de nodige kracht om te bewaren wat je is toevertrouwd.

Elk deel van de waarheid dat je hebt leren zien en waarvoor je God hebt gedankt, ligt onder vijandelijk vuur. Maar in jou woont Hij Die

groter is dan hij die in de wereld is (*1Jh 4:4*). Hij stelt je in staat om elke aanval van de vijand op de waarheid af te slaan. Zorg er wel voor dat je de Heilige Geest niets in de weg legt om de complete controle over jouw leven te hebben.

V15. Je hoeft niet op al te veel steun van anderen te rekenen in je strijd "*voor het geloof dat eenmaal aan de heiligen is overgeleverd*" (*Jd 1:3*). Paulus wijst Timotheüs op de gelovigen in Asia. Het is Timotheüs bekend dat allen in Asia zich van de apostel hebben afgewend, terwijl hij in dat gebied toch intensief het evangelie heeft gepredikt. De velen die daar tot geloof zijn gekomen, heeft hij Gods gedachten onderwezen.

Hoe hij de gelovigen daar heeft gediend, kun je bijvoorbeeld lezen in de *brieven aan de Thessalonicenzen* en de *brief aan de Efeziërs*. De oudsten van Efeze hebben met tranen afscheid van hem genomen, het meest bedroefd dat ze hem nooit meer zouden zien (*Hd 20:37-38*). Er zijn enkele jaren voorbijgegaan. En hoe is het nu? De goede herinneringen aan Paulus zijn vervaagd. Ze hebben zich zelfs van hem afgewend!

De man aan wie ze zoveel te danken hebben, wordt door hen allen verworpen, dus niet zomaar door een enkeling. Waarom? Misschien schamen zij zich voor hem, de arme gevangene die bij de overheid in ongenade is gevallen. Ze hebben natuurlijk het christendom niet opgegeven, maar wat hen betreft, benadrukt Paulus het christen zijn toch wel wat te sterk. Je hoeft toch niet je best te doen om vijanden te maken? Dat is waar, maar een trouwe getuige maakt nu eenmaal vijanden. Hij doet het er niet om, maar trouw aan de Heer en Zijn waarheid maakt vijandschap openbaar.

Paulus zit gevangen omdat hij van de waarheid heeft getuigd. Daarom is het zich afwenden van Paulus ook het zich afwenden van de waarheid die Paulus predikt. Dat heeft zijn gevangenschap erg verzwaard. Twee van hen die zich van hem hebben afgewend, noemt hij bij name. Het moet nodig zijn geweest deze namen te noemen.

Het is niet onwaarschijnlijk dat het leidende broeders zijn met grote invloed, die hun invloed en de uitschakeling van Paulus misbruiken om de gemeente op een verkeerd spoor te zetten. Door hun namen te noemen ontmaskert Paulus hen.

V16. Hij noemt nog een naam, maar die noemt hij met blijdschap. De trouw van Onesíforus en zijn huis is voor hem een weldaad geweest te midden van alle ontrouw die hij heeft ervaren. Deze trouwe gelovige heeft zich niet geschaamd voor Gods trouwe dienaar. Onesíforus heeft de apostel in de hitte van de vervolging “*verkwikt*”, een woord dat letterlijk ‘verkoelen’ betekent. Deze verfrissing heeft Paulus ervaren toen hij in zijn gevangenschap ineens het gezicht van Onesíforus zag verschijnen.

V17. Wat moet het de eenzame gevangene goed hebben gedaan, iemand op bezoek te krijgen die zich heeft ingespannen om bij hem te komen. Het is niet gemakkelijk geweest om Paulus te vinden, maar wat zal er door Onesíforus een golf van dankbaarheid aan de Heer zijn gegaan toen hij Paulus omhelsde. Zijn moeite is niet tevergeefs geweest. En wat zal Paulus de Heer hebben gedankt. Heb jij ook wel eens die verkwikking ervaren, als gelovigen je lieten weten dat ze voor je baden of hulp boden als je het moeilijk had?

Onesíforus had geen adres, maar hij zal gebeden hebben of de Heer hem naar Paulus wilde leiden. Dat heeft de Heer gedaan, maar niet door hem via de kortste en snelste weg naar Paulus te brengen. Nee, Onesíforus heeft keer op keer de Heer moeten vragen of hij op de juiste weg was. Als je de Heer om leiding vraagt om ergens te komen waarvan je weet dat Hij je daar hebben wil, betekent het niet dat je vlotjes dat doel zult bereiken. De Heer wil dat je er moeite voor doet. Daardoor wil Hij je leren van stap tot stap van Hem afhankelijk te zijn.

V18. Paulus wenst dat de Heer het huis van Onesíforus de door hem ondervonden barmhartigheid zal belonen met barmhartigheid (*Mt 5:7*). Zijn ‘huis’ – het lijkt erop dat hij getrouwd was en kinderen had

en misschien zelfs personeel – stond volledig achter de acties van Onesíforus. Ze hebben hem laten gaan en zullen hem de groeten en mogelijk goederen hebben meegegeven voor Paulus. Wat is het een zegen, als er ook vandaag gezinnen zijn waar alle leden van de familie trouw willen blijven aan de waarheid en zich inzetten voor hen die deze verkondigen.

Dan wenst Paulus nog dat de Heer Onesíforus barmhartigheid te vinden zal geven van de Heer *“in die dag”* (vgl. *Jd 1:21*). Hiermee voegt Paulus aan zijn eerdere wens toe dat de Heer Onesíforus voor de rechterstoel zal belonen voor zijn inzet. ‘Die dag’ is weer de dag dat de Heer zal verschijnen met Zijn loon bij Zich (*vers 12; Op 22:12*).

Onesíforus is voor Timotheüs geen onbekende. Hij heeft hem in Efeze leren kennen en kan vertellen, zelfs beter dan Paulus, hoe deze man zich eraan heeft gewend om de Heer en Zijn zaak te dienen. Het is mooi als er mensen in een plaatselijke gemeente zijn van wie gezegd kan worden dat zij veel diensten hebben bewezen. Zal het geen vreugde voor de Heer en de gemeente zijn als dit na verloop van tijd ook van jou gezegd zal kunnen worden?

Lees nog eens 2 Timotheüs 1:13-18.

Verwerking:

Hoe houd jij de gezonde woorden tot voorbeeld?

2 Timotheüs 2:1-6

Een goede dienaar

Neem eerst de bijbeltekst goed in je op:

1 Jij dan, mijn kind, sterk je in de genade die in Christus Jezus is; 2 en wat je van mij gehoord hebt onder vele getuigen, vertrouw dat toe aan trouwe mensen, die bekwaam zullen zijn ook anderen te leren. 3 Lijd mee verdrukking als een goed soldaat van Christus Jezus. 4 Niemand die als soldaat dient, wikkelt zich in de zorgen van het leven, opdat hij hem behaagt die hem in dienst genomen heeft. 5 En als iemand ook kampvechter is, wordt hij niet gekroond als hij niet wettig heeft gestreden. 6 De arbeidende landman moet het eerst van de vruchten genieten.

V1. Het laat Paulus niet onberoerd dat hij door zoveel mensen in de steek is gelaten. Daar lijdt hij onder. Toch is hij niet ontmoedigd. Met de woorden “jij dan”, waardoor de verbinding met het voorgaande wordt aangegeven, bemoedigt Paulus zijn “kind” Timotheüs niet te zijn als de ‘afwenders’, maar als Onesíforus.

Hij zegt niet tegen Timotheüs dat hij zich gewoon niets van de omstandigheden aan moet trekken en onverstoorbaar zijn dienst moet doen. Ook moedigt hij Timotheüs niet aan om allerlei geboden en verboden in te voeren om het voortschrijdende verval een halt toe te roepen. Wettische voorschriften, regels en belijdenisgeschriften geven geen kracht, maar bewerken een verdere verstarring van het christen-zijn en bewaren niet voor verval. Nee, hij wijst Timotheüs op wat blijft en waar kracht te vinden is.

Timotheüs hoeft niet terneergedrukt te raken of zijn toevlucht te nemen tot vleselijke hulpmiddelen als hij zich sterkt in de genade die in Christus Jezus is. Dit is de genade van 2 *Timotheüs 1* (2Tm 1:9). Daarvoor moet je omhoog kijken naar die andere wereld, die buiten de zichtbare ligt, die te maken heeft met het eeuwige leven. Christus

is niet veranderd, wat ook met mensen het geval mag zijn. Ook is de kracht van Zijn genade onverminderd groot. Uit die bron van genade, die altijd even vol blijft, mag jij ook putten. Je kunt er altijd terecht om je te sterken in je geestelijke strijd. Alleen in de kracht van de genade is het mogelijk het kwaad het hoofd te bieden.

V2. Vervolgens wijst Paulus zijn geestelijk kind op het Woord, de waarheid die hij aan hem had doorgegeven. De vele getuigen die daarbij aanwezig zijn geweest, kunnen Timotheüs bevestigen in zijn overtuiging ten aanzien van de waarheid. Hij heeft daardoor de zekerheid van de waarheid. Zo kan hij alles wat afwijkt van de waarheid die hij heeft gehoord als dwaalleringen herkennen en verwerpen. (Waarvoor je wel moet oppassen, is de waarheid vast te houden op de manier die jou het beste uitkomt. Als dat zo is, is de kans groot dat je, afhankelijk van je aanleg, vervalt in wetticisme of in vrijzinnigheid.)

Er zijn geen nieuwe openbaringen. Met de waarheden die God aan Paulus heeft geopenbaard en die door hem zijn doorgegeven, heeft God alles gezegd wat Hij in Zijn Woord bekend wilde maken (*Ko 1:25*).

Timotheüs krijgt niet alleen de bevestiging dat wat hij van Paulus heeft gehoord de waarheid is, hij moet die waarheid ook zelf weer onveranderd doorgeven. Hij moet er voor zorgen dat de waarheid wordt verbreid aan anderen na hem. Dat is de gewone manier om de waarheid te laten voortgaan. Je ziet dat Paulus Timotheüs niet een bepaald gezag geeft of hem op een speciale manier wijdt. De Bijbel kent niet zoiets als een ambtelijk recht om te prediken, iets dat alleen door mensen met een theologische opleiding zou mogen gebeuren. Het gaat om het doorgeven van de waarheid van Gods Woord aan "*trouwe mensen*", die op hun beurt deze waarheid ook weer aan anderen leren.

Paulus noemt twee noodzakelijke eigenschappen die iemand moet bezitten om de waarheid te kunnen onderwijzen. Iemand moet

“trouw” zijn en hij moet “bekwaam” zijn. ‘Trouw’ wil zeggen betrouwbaar, geloofwaardig in de manier van omgaan met wat is toevertrouwd (vgl. *1Ko* 4:1-2). Wie trouw is, heeft een goede geestelijke gezindheid. Alle gelovigen behoren trouw te zijn, maar ze zijn het helaas niet allemaal (*2Th* 3:2b).

Daarbij komt het ‘bekwaam’ zijn om het geleerde zelf weer door te geven. Niet alle trouwe gelovigen hebben die bekwaamheid. Hierin herken je de gave van leraar. Om deze gave uit te oefenen moet iemand zelf eerst trouw zijn, wat betekent dat hij leeft in overeenstemming met het onderwijs dat hij anderen geeft (vgl. *1Tm* 4:12-16). De “anderen” zijn klaarblijkelijk ook leraren die in de waarheid onderwezen worden.

Deze methode van kennisoverdracht is wel anders dan de manier waarop de kennis wordt overgedragen aan theologische faculteiten of op bijbelscholen, waaraan vaak ook nog een diploma en een officiële status worden verbonden. Daar gaat het (meestal) om intellect, terwijl het hier gaat langs de lijn van trouwe mensen:

Paulus -> Timotheüs -> trouwe, bekwaame mensen -> weer anderen.

Het gaat om het overdragen van de onvervangbare waarheden van het Woord van God – niet om filosofieën of ideeën van mensen – aan volgende generaties, zodat het ook hún leven zal kenmerken. Deze dienst van leraren – en dat geldt voor elke dienst of gave van een gelovige – is niet bedoeld voor zichzelf, maar altijd voor anderen.

Van hun dienst kun jij profiteren, bijvoorbeeld door het lezen van commentaren die zij hebben geschreven, bijbellezingen te bezoeken die ze geven, of door conferenties bij te wonen waar zij Gods Woord uitleggen. Het beluisteren van opnames van bijbellezingen en conferenties is natuurlijk ook een prachtige mogelijkheid om door hen onderwijs uit Gods Woord te krijgen, bijvoorbeeld www.oudesporen.nl onder ‘audio’. En niet te vergeten de samenkomsten van de plaatselijke gemeente. Het trouw bezoeken van deze samenkomsten is onontbeerlijk voor je geestelijke vorming.

V3. Vanaf dit vers volgen enkele eigenschappen die van belang zijn voor Timotheüs om de waarheid door te geven. Ook voor jou zijn ze onmisbaar. Deze eigenschappen stellen je in staat om door te gaan met het werk dat de Heer je heeft opgedragen. Ze hebben te maken met strijd en geduld.

Je bevindt je op vijandelijk terrein, waar krachten werkzaam zijn die jou willen verhinderen de waarheid door te geven. Daarom is het belangrijk dat je verdraagt en lijdt (*vers 3*), dat je niet door de zorgen van het leven in beslag wordt genomen (*vers 4*), dat je strijdt volgens de regels (*vers 5*) en dat je eerst werkt, voordat je van de vruchten geniet (*vers 6*).

Het eerste is ‘mee het slechte lijden’, zoals er letterlijk staat. In aansluiting op het vorige vers vraagt Paulus om met hem te lijden voor de waarheid en het evangelie. Je bent een goed soldaat als je je bewust bent van de vijand en jij hem eerder ontdekt dan hij jou. De soldaat is hier in actieve dienst en niet in de kazerne of met verlof. Hij is aan het front en bevindt zich voortdurend in een oorlogssituatie. Hij krijgt zijn bevelen van zijn Meerdere, “Christus Jezus”, en staat daarom doorlopend in contact met Hem.

V4. Voor de rest hoeft hij zich nergens druk over te maken. Zijn leven is niet vervlochten met of verwickeld in “de zorgen van het leven”. Hiermee worden de burgerlijke aangelegenheden bedoeld in tegenstelling tot de verplichtingen van de militair.

Deze instelling geldt voor allen die de Heer dienen en niet alleen voor de zogenaamde ‘fulltimers’. Als jij de Heer dient, gaat het maar om één ding: hoe je tot tevredenheid van Hem kunt leven. Demas had dat uit het oog verloren en was aangetrokken door het aangezicht van de wereld (*2Tm 4:10a; vgl. Lk 8:14*). De Heer Jezus – en niemand anders, geen mens of gemeente – heeft je als soldaat ingeschreven en in dienst genomen. Denk erom, dat je geen soldaat van Christus bent, laat staan een goede, als je mensen tevreden wilt stellen (*Gl 1:10*).

V5. Een andere eigenschap die je niet kunt missen in je dienst, is die van “*kampvechter*”. Het woord ‘kampvechter’ betekent letterlijk ‘strijden als atleet’. De strijd van een soldaat doet aan een oorlogssituatie denken. Bij de strijd van een atleet gaat het om de prijs, de medaille, of, zoals hier, de kroon. Het beeld van de atleet is ontleend aan iemand die destijds aan de nationale sportwedstrijden bij de Grieken deelnam. Bij winst kreeg iemand een kroon (*2Tm 4:8; 1Ko 9:25; 1Pt 5:4*). Deze kroon bestond uit een krans gemaakt van de takken en bladeren van bijvoorbeeld een olijfbom. De materiële waarde van de kroon was nihil. Daartegenover was de roem die deze kroon vertegenwoordigde uitermate groot (*Hb 2:7,9*). Om die te krijgen moest je winnen.

Toch kon de overwinning alleen opgeëist worden als de atleet zich aan de regels had gehouden die aan de wedstrijd verbonden waren. Zo moesten de atleten bijvoorbeeld Grieken zijn. Ook moesten ze getraind hebben. Ze moesten voor Zeus zweren dat ze tien maanden lang hadden getraind en dat ze zich zouden houden aan de regels van de tak van sport waaraan ze deelnamen.

Zo geldt ook voor de dienaar van de Heer Jezus dat hij volgens de regels strijdt. Dat betekent dat hij die regels moet kennen en dat hij eraan gehoorzaamt. Dit houdt niet in gehoorzaamheid aan de wet, maar aan de Heer en Zijn Woord. Hij mag niet handelen naar eigen inzicht.

V6. Een laatste eigenschap die Paulus noemt, is die van landman, letterlijk ‘bewerker van de aarde of het veld’ (*vgl. 1Ko 3:9; 9:7*). Een landman is een jaar lang bezig voor de vrucht. Hij kan de groei niet versnellen, maar hij kan er wel voor zorgen dat er geen veranderingen voor de groei zijn. Daarom zal hij wieden, snoeien, verzorgen, begieten en beschermen. Pas als dat werk goed en onophoudelijk is verricht, ziet hij de resultaten van zijn arbeid. Dan ziet hij zijn inspanningen beloond en kan hij, als eerste, van de vrucht genieten. Als hij lui en ongeduldig wordt en het er halverwege bij laat zitten,

zal hij al zijn eerdere arbeid tenietdoen en met lege handen staan als de oogsttijd is aangebroken (*Sp 20:4; 24:30-31*).

Soms krijg je op aarde al het een of andere resultaat van je dienst te zien. Toch zal het werkelijke genieten van alle vruchten van je dienst pas bij de Heer zijn.

Kort gezegd: de Heer zorgt voor jou (*verzen 3-4*), jij moet ervoor zorgen dat je volgens Gods Woord bezig bent (*vers 5*), en je mag uitzien naar het toekomstige genieten van alles wat je hier voor de Heer hebt gedaan (*vers 6*).

Lees nog eens 2 Timotheüs 2:1-6.

Verwerking:

Wat zijn de eigenschappen van een goede dienaar? Welke eigenschappen komen bij jou niet zo goed uit de verf? Wat zou je daaraan kunnen doen?

2 Timotheüs 2:7-12

De Heer geeft inzicht in alle dingen

Neem eerst de bijbeltekst goed in je op:

7 Let wel op wat ik zeg, want de Heer zal je inzicht geven in alle dingen. 8 Houd Jezus Christus in herinnering als uit [de] doden opgewekt, uit [het] geslacht van David, naar mijn evangelie, 9 waarin ik verdrukking lijd en zelfs boeien draag als een boosdoener; maar het Woord van God is niet geboeid. 10 Daarom verdraag ik alles ter wille van de uitverkorenen, opdat ook zij [de] behoudenis verkrijgen die in Christus Jezus is, met eeuwige heerlijkheid. 11 Het woord is betrouwbaar; want als wij met [Hem] gestorven zijn, zullen wij ook met [Hem] leven; 12 als wij verdragen, zullen wij ook met [Hem] regeren; als wij [Hem] verloochenen, zal Hij ons ook verloochenen; ...

V7. Het lijkt mij dat de voorbeelden in de vorige verzen best wel duidelijke taal spreken. Toch wijst Paulus Timotheüs er met nadruk op te letten op wat hij zojuist heeft gezegd. “*Let wel op*” betekent met het verstand vatten, erover nadenken, overwegen. Paulus geeft hier Timotheüs een vermaning in de vorm van een gebod. Hij wil dat Timotheüs door na te denken de werkelijke betekenis gaat begrijpen van de gebruikte voorbeelden. Deze instelling is natuurlijk van belang bij het lezen van het hele Woord van God. Je krijgt inzicht van de Heer als je over Zijn Woord nadenkt. Je zult Zijn gedachten leren begrijpen.

Hier zie je, zoals zo vaak in de Schrift, de verbinding tussen wat jij moet doen en wat de Héér doet. Hoe meer je over de Schrift nadenkt en die overweegt in je hart, des te groter wordt de activiteit van de Heilige Geest om het onderwijs ervan aan je hart duidelijk te maken. Als je in rust en vrede in Gods tegenwoordigheid bezig bent met Zijn Woord, komt de Heer bij je en geeft je inzicht. Niet door het

gebruik van je verstand – hoewel dat er niet los van staat –, maar door de werking van de Heilige Geest dring je in Goddelijke dingen in en begrijp je ze.

V8. Bij alle nadenken over de Schrift is het belangrijk dat je *“Jezus Christus in herinnering”* houdt. Om Hem gaat het, Hij is het middelpunt van al Gods gedachten. Inzicht in alle dingen is bovenal inzicht in Wie Jezus Christus is en wat Hij heeft gedaan.

Paulus helpt je ook op weg door twee hoofdpunten van de waarheid te noemen die met Christus samenhangen (vgl. *Rm 1:3*). In de eerste plaats moet je Hem in herinnering houden *“als uit [de] doden opgewekt”*. Waaraan mag je denken als je nadenkt over Hem als de uit de doden Opgewekte? Dan denk je aan God, Die machtig is om door Zijn scheppende en levendmakende kracht iets geheel nieuws tot stand te brengen. De opwekking van de Heer Jezus is daarvan het bewijs en het begin. Met de wereld, de zonde en de dood heeft God niets te doen. Daarover moet Hij het oordeel brengen. Wat Christus heeft gedaan, opent een nieuwe wereld, met nieuwe mensen, waarin alles in overeenstemming is met God en waarin Christus het middelpunt is.

Er is nog iets wat je in herinnering moet houden in verbinding met Jezus Christus en dat is dat Hij *“uit [het] geslacht van David”* is. Dat bepaalt je erbij dat God trouw is aan de beloften die Hij heeft gedaan aan Zijn volk Israël. Al die beloften zal Hij vervullen. In de toekomst zal Israël weer in het land wonen dat God hun heeft gegeven. Daar zal de Heer Jezus als de ware Zoon van David, als de beloofde Messias, zitten op de troon van Zijn vader David in de stad van Zijn vader David. Dan zal Hij vanuit Jeruzalem de wereld regeren in vrede en gerechtigheid.

Nog een keer. Als ‘opgewekt uit de doden’ is Hij nu de levende Heer in de hemel. Daar leeft Hij altijd om voor jou tussenbeide te treden bij God (*Rm 8:34; Hb 7:25*). Hij weet hoe moeilijk het is om als eenling trouw te blijven aan Gods Woord. Bij ‘uit het geslacht van

David' mag je eraan denken dat aan het lijden een einde komt als Hij komt om te regeren. Dan zullen de dingen op aarde net zo zijn als in de hemel, helemaal in overeenstemming met God. Zo Hem in herinnering te houden geeft je kracht om in deze laatste dagen tot Zijn eer te leven.

Wat Paulus zegt, wijkt niet af van wat hij "*mijn evangelie*" noemt. Dat wil zeggen dat hij dit heeft verkondigd in zijn prediking van het evangelie en hij heeft het ook zelf in herinnering gehouden. Daarom heeft hij tot nu toe volgehouden en de moed niet opgegeven. Daarom is hij ook nu nog krachtig in het geloof en kan hij Timotheus hiermee bemoedigen. Wat hij schrijft, geldt voor alle tijden, ook voor nu, en voor iedere gelovige, ook voor jou.

V9. Op grond van de prediking van het evangelie en zijn overgave daaraan lijdt hij deze dingen. Hij is geen boosdoener, want hij heeft geen enkel strafbaar feit gepleegd. Toch krijgt Paulus dezelfde naam als de twee gekruisigden naast de Heer Jezus, die ook 'boosdoeners' worden genoemd (*Lk 23:32,39*). Het maakt duidelijk wat de maatschappij van hen en hem vindt. Men stelt hem op één lijn met zulke mensen. Bovenal is hij hier in het voetspoor van zijn Meester Die "*onder de overtredders is geteld*" (*Js 53:12*).

Hij is zo onder de indruk van het evangelie, dat hij daarvoor alles over heeft. Zijn handen mogen dan geboeid zijn, het Woord van God kan niet geboeid worden. Zijn geloof in de kracht daarvan is ongebroken. De kracht van Gods Woord kan door niets menselijks worden beperkt of tenietgedaan. De verbreiding ervan zal doorgaan. Het zal harten en gewetens overtuigen en mensen bevrijden van geestelijke boeien. Het Woord van God zal elke tegenstand overwinnen.

De mens is als gras dat verdort, maar het Woord van God houdt eeuwig stand, het blijft tot in eeuwigheid (*Js 40:6-8; 1Pt 1:24-25*). Als een instrument door gevangenschap of de dood verhinderd wordt

het Woord actief te verbreiden, zal God nieuwe instrumenten inzetten. Ben jij inzetbaar?

V10. Hoewel Paulus uitgeschakeld is wat de prediking betreft, is hij niet uitgeschakeld wat zijn betrokkenheid betreft. Zijn gevangenschap en lijden horen erbij. Paulus weet dat God zijn boeien en ontberingen gebruikt om “de uitverkorenen” te bereiken en te zegenen. Daarom heeft hij het er graag voor over. Hij denkt niet aan zijn eigen pijn en moeiten, maar aan de uitverkorenen. Ter wille van hen verdraagt hij alles.

Ook op deze manier lijkt hij op zijn Heer. De Heer Jezus heeft ook alles verdragen ter wille van de uitverkorenen. In Zijn verzoeningswerk voor ieder van de uitverkorenen is Hij natuurlijk uniek. Daarin kan geen ander Hem navolgen of dat met Hem delen. Je kunt wel delen in Zijn toewijding en het lijden dat dit van de kant van mensen met zich meebracht. Dat is een voorrecht.

Paulus’ hart gaat uit naar allen die behouden zullen worden door de prediking van het evangelie. Hoe meer er behouden worden, hoe groter de heerlijkheid van de Heer Jezus is (*Sp 14:28a*). God heeft mensen op het oog die Hij wil behouden. In Zijn raadsbesluit heeft Hij ook bepaald dat jij gered zou worden. Dat wist jij niet voordat het evangelie tot je kwam en jij geloofde. Jij weet ook niet wie God in Zijn raadsbesluit heeft opgenomen om behouden te worden. Dat is volledig Gods zaak en niet die van jou.

Voor jou geldt dat God wil dat alle mensen behouden worden. Daarom moet het evangelie aan alle mensen worden gepredikt. Gods liefde gaat naar alle mensen uit (*Jh 3:16*). Zo hoort het ook bij ons te zijn (*2Ko 5:14*). Dat de uitverkorenen het zullen aannemen, is een extra motief om alle tegenstand en verwerping te verdragen. Om hen gaat het. Het wordt hier voorgesteld alsof het van jouw inzet afhangt dat de uitverkorenen ook inderdaad behouden zullen worden. Op die behoudenis volgt een eeuwige heerlijkheid. Ook die

is het deel van de uitverkorenen. Paulus is niet voor minder gegaan. Hoe is dat met jou?

V11. Voor de vierde keer wijst Paulus erop dat het woord betrouwbaar is (*ITm 1:15; 3:1; 4:9*). In de volgende brief zegt hij het nog één keer (*Tt 3:8*). Het slaat op wat hij zojuist heeft gezegd, daar kun je van op aan. Het is ook van toepassing op wat volgt. Hij bevestigt nog een keer dat, al kan hij zijn dienst niet meer doen, het Woord blijft. Je vindt er alles in wat je nodig hebt om te weten hoe God wil dat je leeft en wat Zijn plannen zijn met jou, de gemeente, Israël en de wereld.

Uitgangspunt is dat je met Christus gestorven bent. Het woord “als” moet je niet opvatten als twijfel of onzekerheid, maar in de zin van ‘als het dan zo is dat’. Als het zo is dat je “met [Hem] gestorven” bent, is er een einde gekomen aan het leven voor jezelf, een leven dat je leefde zonder rekening te houden met God. Je hebt erkend dat je als zondaar in de zonde leefde en dat God je daarvoor eeuwig in de hel had moeten werpen. Het antwoord van God op die belijdenis was Zijn evangelie. Daarin heeft Hij je bekendgemaakt dat Christus voor jou het oordeel heeft ondergaan en dat Hij jou in Hem oordeelde. Toen Christus stierf, stierf jij met Hem.

Maar Christus bleef niet in de dood. Hij stond op. En daarom ben jij ook opgestaan en leef je. Alleen leef je nu niet meer voor jezelf, maar voor Hem (*Gl 2:20*). Als dat zou betekenen dat je evenals Christus de martelaarsdood zou moeten sterven, dan zul je evenals Christus toch leven en wel met Hem.

V12. Nu is het sterven van de martelaarsdood niet voor iedereen weggelegd. Wel zal ieder die getuigt van de Heer Jezus een vorm van lijden ervaren. Tegenover het verdragen daarvan staat dat je met Hem zult regeren. Het toekomstige koninkrijk wordt hier verbonden met lijden (*vgl. Hd 14:22; Rm 8:17; 2Th 1:4-5*). Zicht op die geweldige toekomst waar je samen met de Heer Jezus zult regeren,

geeft vandaag kracht om smaad en verwerping te verdragen. Straks samen met Hem regeren is een beloning voor het verdragen nu.

Je ziet dat het regeren met Hem nu nog niet aan de orde is. Regeren is nu niet onze opdracht, maar verdragen. Eerder heeft Paulus dat ook al aan de Korinthiërs voorgehouden, die ook graag een voorschot op de regering in het vrederijk wilden nemen omdat ze geen zin hadden in smaadheid lijden (*1Ko 4:8-13*). De Heer Jezus heeft het volmaakte voorbeeld gegeven door tegen Pilatus te zeggen, toen Hij mishandeld werd: *“Maar nu is Mijn koninkrijk niet van hier”* (*Jh 18:36*).

Na enkele keren een positief ‘als’ met een overeenkomstige belofte, komt er nu enkele keren een negatief ‘als’ met een overeenkomstig gevolg. Christus *“verloochenen”* wil zeggen tegen beter weten in ontkennen Hem te kennen. Dat gebeurt als mensen die belijden met de Heer Jezus in verbinding te staan, tegenover andere mensen die verbinding met Hem verloochenen.

Een duidelijk voorbeeld heb je in de verloochening door Petrus (*Mt 26:69-74*). Van Petrus weten we zeker dat hij een gelovige is, want hij heeft deze zonde beleden en de Heer heeft hem vergeven. Deze zonde kan door iedere gelovige worden begaan. Als dat gebeurt, moet de Heer die gelovige verloochenen, zoals Hij ook Petrus heeft moeten verloochenen. Vanaf het moment dat Petrus de Heer Jezus verloochende, heeft de Heer tegen Zijn Vader gezegd dat Hij Petrus niet kende.

Dat wil niet zeggen dat de Heer Petrus niet in het oog hield en hem tot berouw bracht (*Lk 22:61-62*). Maar tot het ogenblik van berouw ontkende de Heer voor Zijn Vader dat Hij Petrus kende. Deze verloochening door de Heer houdt ook in dat Petrus zegen en loon verloor die hij had gekregen als hij de Heer niet had verloochend. Het verloochenen van de Heer heeft een gevolg voor het heden en voor de toekomst.

Ook mensen die alleen maar met hun mond belijden dat zij de Heer kennen, Hem aanspreken met "*Heer, Heer*" (Mt 7:21), komen in situaties waarin zij Hem verloochenen. De Heer zal ook hen verloochenen, maar de consequenties daarvan zijn oneindig veel erger. Zij zullen voor eeuwig door Hem worden verloochend (Mt 10:33; 7:22-23).

Lees nog eens 2 Timotheüs 2:7-12.

Verwerking:

Wat leer je hier over de Heer Jezus en jouw verbinding met Hem?

2 Timotheüs 2:13-19

Het vaste fundament van God

Neem eerst de bijbeltekst goed in je op:

...; 13 als wij ontrouw zijn – Hij blijft trouw, want Zichzelf kan Hij niet verloochenen. 14 Breng dit in herinnering en betuig voor God dat zij geen woordenstrijd voeren, die tot niets dient dan tot ondergang van de hoorders. 15 Beijver je, je aan God beproefd voor te stellen als een arbeider die zich niet hoeft te schamen, die het Woord van de waarheid recht snijdt. 16 Maar onttrek je aan ongoddelijk gezwets; 17 want zij zullen voortgaan tot toenemende goddeloosheid en hun woord zal als kanker voortwoekeren. Onder hen zijn Hymenëus en Filétus, 18 die van de waarheid zijn afgeweken door te zeggen dat <de> opstanding al heeft plaatsgehad en die het geloof van sommigen omverwerpen. 19 Evenwel, het vaste fundament van God staat en heeft dit zegel: [De] Heer kent hen die de Zijnen zijn; en: Laat ieder die de Naam van [de] Heer noemt, zich onttrekken aan ongerechtigheid.

V13. Bij het verloochenen kun je spreken over een verloochenen dat door mensen gebeurt en een verloochenen dat door de Heer gebeurt (al is het met een verschil in betekenis). Dat kan bij ontrouw niet. Wij mensen kunnen ontrouw zijn, maar de Heer kan niet ontrouw zijn. Hij kan mensen verloochenen die Hem verloochenen, maar Hij kan Zichzelf niet verloochenen. Hij kan niet ontrouw worden aan Zichzelf. Hij kan niet handelen in tegenspraak met Wie Hij is als de Heilige en Rechtvaardige. Hij kan niet met ons meegaan als wij ontrouw zijn.

Als wij ontrouw zijn, zal Hij ons in Zijn trouw met gepaste maatregelen tegenkomen om ons weer terug te brengen op de weg van gehoorzaamheid aan Hem. Dat kunnen pijnlijke maatregelen zijn. In elk geval zijn het maatregelen die ons verootmoedigen omdat God

ons tot inkeer en belijdenis wil brengen. Dan kan Hij ons in diezelfde trouw aan Zichzelf weer zegenen, want dat is wat Hij voor ons op het oog heeft.

V14. Wat Paulus in de voorgaande verzen heeft gezegd, moet Timotheüs de gelovigen in herinnering brengen. Deze bijzondere aspecten van de waarheid moet hij zijn hoorders inprenten, en dat niet eenmalig, maar telkens weer. Verder moet Timotheüs de gelovigen krachtig waarschuwen goed op hun woorden te letten. Hij moet zijn waarschuwing extra kracht bijzetten door erop te wijzen dat al hun woorden wel naar elkaar, maar ook voor Gods aangezicht uitgesproken worden.

Het bewustzijn dat God Getuige is van wat wij zeggen, zal ons voorzichtig maken in onze uitspraken. Dan zullen we niet snel verleid worden tot het voeren van een woordenstrijd. Woorden zijn belangrijk in het helder uitleggen van de waarheid. Als er echter strijd ontstaat vanwege gebruikte woorden, zal het resultaat de ondergang van de hoorders zijn. Het doel van elke dienst is dat de hoorders er nut en voordeel van hebben en niet dat het hun schade berokkent of zelfs hun hele geloofsleven verwoest.

V15. Om zelf staande te blijven en niet meegetrokken te worden in bijvoorbeeld een woordenstrijd moet je je beijveren om jezelf beproefd aan God voor te stellen. Het gaat erom dat God jou kan zien als iemand die ondanks voortdurende beproeving Hem toch trouw is gebleven. Dat komt je niet aanwaaien, maar vraagt van jou dat je je daarvoor zorgvuldig en gedisciplineerd inzet.

Als voor jou alleen belangrijk is wat de Heer van je vindt, zul je *“een arbeider”* zijn *“die zich niet hoeft te schamen”*. Met een ‘arbeider’ wordt niet een bijzondere positie aangeduid. Het gaat om mensen die zich inzetten en zich inspanningen willen getroosten om de gelovigen te dienen. Als jij je daarvoor ook wilt inzetten, zul je geen reden hebben om je te schamen, want je arbeid zal niet tevergeefs of waardeloos zijn.

“Het Woord van de waarheid” is het totaal van de door God gegeven openbaring in Zijn Woord. Het ‘recht snijden’ ervan wil zeggen, dat er bij het uitleggen van de waarheid een rechte koers door de Schrift heen wordt gevolgd. De waarheid wordt dan evenwichtig uitgelegd. Het woord voor ‘recht snijden’ werd bijvoorbeeld gebruikt door architecten bij het ontwerpen van een gebouw. Ieder deel werd daarbij op de juiste plaats gezet, waarbij de gronddelen in de juiste verhouding tot de wanden moesten staan.

Hieruit blijkt hoe belangrijk het is dat elk deel van het Woord van God zijn juiste samenhang en plaats gegeven wordt. Er vindt geen overaccentuering van de ene waarheid ten koste van andere waarheden plaats, maar de harmonie tussen de verschillende delen van de waarheid wordt aangetoond. Als wet en genade met elkaar worden verbonden of als Joodse gebruiken in de christelijke eredienst worden ingevoerd, wordt de waarheid niet recht gesneden.

V16. Als je op deze manier met Gods Woord omgaat, zul je er geen moeite mee hebben om ongoddelijk gezwets te herkennen en je daaraan te onttrekken. Er wordt niet van je gevraagd te proberen om die zwetsers op andere gedachten te brengen. Het is verspilde energie en je stelt je bloot aan hun verderfelijke gezwets. Het is niet ondenkbaar dat je erdoor wordt beïnvloed.

V17. Deze mensen komen niet tot inkeer, maar maken het integendeel steeds bonter. Ze zijn niet tot staan te brengen. “Hun woord zal als kanker voortwoekeren.” Het woord ‘voortwoekeren’ is letterlijk ‘weide vinden’, als in *Johannes 10 (Jh 10:9)*. Hun woord is niet alleen hun leer als dwaalleer, maar in hun hele spreken komt hun verkeerde denken naar voren. Wat zij zeggen, werkt net als zuurdeeg: het tast alles aan waarmee het in aanraking komt. Zo grijpt dit virus van hun kwaadaardige woorden om zich heen en breidt het zich onstuitbaar uit. Vandaar de opdracht je eraan te onttrekken, je er niet mee in te laten.

Weer noemt Paulus twee namen. In 2 *Timotheüs* 1 heeft hij twee namen genoemd van mensen die zich van hem hadden afgewend (2*Tm* 1:15).

V18. De namen die hij nu noemt, betreft mensen “*die van de waarheid zijn afgeweken*”. Hun dwaling is dat zij beweren dat de opstanding van de gelovigen al had plaatsgevonden. Ze loochenen de opstanding niet, maar ze verklaren die als iets wat al is gebeurd en dus geen toekomstige gebeurtenis is. Deze dwaling betekent dat je al volmaakt bent, dat je niet meer kunt zondigen en dat je de wereld voor jezelf kunt opeisen. Verder betekent het ook dat het over en uit is als je sterft. De opstanding heeft immers al plaatsgehadt?

Om niet in de strik van welke dwaling dan ook te geraken is het noodzakelijk dat je Gods Woord leest en het kent. Met mensen die dingen verkondigen die het werk van de Heer Jezus en de resultaten daarvan verminken door er eigen redeneringen aan te verbinden, mag je je niet inlaten. Zij laten zich gebruiken door de duivel die er altijd op uit is om Gods Woord te verdraaien en zo van zijn ware betekenis te ontdoen. Het zijn mensen “*die het geloof... omverwerpen*” van onstandvastige zielen, mensen die zelf niet biddend de Bijbel lezen om daardoor hun gemeenschap met God te beleven.

V19. Deze dienaars van de duivel, die zich onder de christenen bevinden, zijn niet altijd direct herkenbaar. Soms vraag je je af: Heb ik nu met een kind van God te doen of niet? Veel van wat gezegd wordt, klinkt zó vertrouwd, zó bijbels, dat je het graag wilt aanneemen als een verrijking van je geloofsleven. Vaak klinkt het ook heel mooi.

Toch zijn er ook uitspraken of leringen die je het gevoel geven dat er iets niet klopt, of waarvan je moet zeggen dat het niet in overeenstemming met de Bijbel is. Je constateert een zekere vermenging. Je hoort mooie dingen en je hoort vreemde of zelfs verkeerde dingen. Deze verwarring is de christenheid binnengekomen omdat de christenen niet waakzaam zijn gebleven, waardoor de duivel de

kans heeft gekregen om verkeerde elementen in te voeren (Mt 13:24-25,37-39).

Hoe moet je daarmee omgaan? Je wilt niemand vals beschuldigen, maar je wilt je vooral niet blootstellen aan dwaalleer. Je wilt van een ander leren, maar je wilt die ander dan wel kunnen zien als een echt kind van God die gezond in de leer van Gods Woord is. Je wilt met gelovigen gemeenschap hebben, maar je wilt geen gemeenschap met het kwaad hebben. De gemeenschap met de Heer gaat je boven alles en daarom wil je ervoor op je hoede zijn dat je geen leringen aanneemt die je van de Heer verwijderen.

Op al deze overwegingen reageert Paulus met een *“evenwel”* of ‘echter’ als inleiding op een houvast voor omstandigheden waarin alles in verwarring is. Er staat namelijk een *“vast fundament van God”*, waaraan een zegel vastzit. Dit zegel is een zekerheidsstelling met twee aspecten. Het ene aspect van deze zekerheid is de kant van God, wat Hij ziet. Al is het voor jou soms moeilijk of bijna onmogelijk te ontdekken of iemand nu wel of niet een ware gelovige is, voor de Heer is dat geen probleem. Hij weet precies wie Hem toebehoort. Het is uitgesloten dat Hij in verwarring wordt gebracht. Hij weet precies wie nieuw leven heeft omdat Hij dat Zelf heeft gegeven.

Het andere aspect van deze zekerheid is de kant van de mens, wat jij ziet. Jij kunt iemands leven beoordelen – net zoals anderen dat van jou trouwens. Je ziet of iemand *“die de Naam van [de] Heer noemt”*, die belijdt Hem te kennen, dat ook toont in zijn leven. Bij iemand die nieuw leven heeft, zul je opmerken dat hij geen deel wil hebben aan alles wat een verkeerde voorstelling geeft van de Heer Jezus of Zijn werk en dat hij graag het Woord van God zijn volle gezag over zijn leven wil geven.

Lees nog eens 2 Timotheüs 2:13-19.

Verwerking:

Welke tegenstellingen kom je in dit gedeelte tegen?

2 Timotheüs 2:20-21

Een vat tot eer

Neem eerst de bijbeltekst goed in je op:

20 *In een groot huis nu zijn niet alleen gouden en zilveren vaten, maar ook houten en aarden; en sommige wel tot eer, maar andere tot oneer.*
21 *Als dan iemand zich van deze [vaten] reinigt, zal hij een vat zijn tot eer, geheiligd, bruikbaar voor de Meester, tot alle goed werk toebereid.*

Je kunt wel zeggen dat de verzen die in dit gedeelte naar je toekomen, actueel zijn. De verwarring in de christenheid neemt toe. Hoe moet je daarin je weg vinden? Gelukkig heeft de Heer de situatie voorzien dat de toestand niet meer zo zou zijn als in het begin van de gemeente. Toen durfde niemand van de ongelovigen zich bij de gemeente te voegen (*Hd 5:12-14*). Dat is nu niet meer zo. Nu is er veel kaf onder het koren.

Je hebt in het vorige stukje gezien dat de Heer wel weet wie Hem toebehoren (*Jh 10:14*), al kun jij dat niet altijd zien. Je hebt ook de kant van jouw verantwoordelijkheid gezien, dat jij je moet onttrekken aan ongerechtigheid, aan wat in strijd is met Gods heiligheid en gerechtigheid. De maatstaf daarvan is Christus, Zijn Persoon en Zijn werk, en het Woord van God.

Als de volmaaktheid van Christus of Zijn werk of het Woord van God wordt betwijfeld, verkeerd wordt voorgesteld of aspecten ervan worden geloochend, hoef jij je niet af te vragen of je wel of niet met een gelovige te doen hebt. Dat kun je aan de Heer overlaten. Jouw opdracht is je te onttrekken aan ieder die zo redeneert en aan elke christelijke gemeenschap waar dat wordt geduld.

V20. Om een en ander te verduidelijken gebruikt Paulus het voorbeeld van een groot huis. Je herinnert je misschien dat hij in zijn eerste brief ook over een huis heeft gesproken (*1Tm 3:15*). Daar noemt

hij de gemeente van de levende God het *“huis van God”*. Daarmee bedoelt hij dat alle ware gelovigen dat huis vormen. Hier spreekt hij niet over ‘het huis van God’, maar over ‘een groot huis’. Om te weten wat hij daarmee bedoelt, moet je kijken naar wat erin staat, naar de ‘vaten’.

Net als het grote huis iets voorstelt, stellen ook deze vaten iets voor. Om te beginnen is een vat een aanduiding voor een persoon (*vgl. Hd 9:15; 1Th 4:4*). Verder vallen twee dingen op als je de beschrijving van de vaten leest:

1. er is verschil in materiaal: *“gouden en zilveren vaten, maar ook houten en aarden”*;
2. er is verschil in gebruik: *“sommigen wel tot eer, maar andere tot oneer”*.

We kijken eerst naar het verschil in materiaal. Van belang is om te weten wat deze materialen voorstellen. Daarover kom je in *1 Korinthiërs 3* meer te weten (*1Ko 3:12-13*). Je leest daar dat het vuur het verschil duidelijk maakt. Het vuur verandert niets aan goud en zilver, maar hout en aardewerk verbranden. Het vuur is een beeld van de gerechtigheid van God waardoor alles beproefd en onderzocht wordt.

‘Gouden en zilveren vaten’ stellen gelovigen voor. Als God hen in Zijn gerechtigheid beproeft en onderzoekt, wordt duidelijk dat zij in Christus Gods gerechtigheid bezitten. ‘Houten en aarden vaten’ stellen ongelovigen voor. Als God hen in Zijn gerechtigheid beproeft en onderzoekt, komen zij om, want zij hebben Christus niet als hun gerechtigheid. Als je nog even terugdenkt aan het zegel, dan heb je hier de kant van het zegel waarop staat dat de Heer hen kent die de Zijnen zijn. Om het te zeggen met het beeld dat Paulus hier gebruikt: de Heer weet wie gouden en zilveren vaten zijn en wie houten en aarden vaten zijn, al kunnen wij dat niet altijd zien.

Ook jouw kant komt in het beeld aan de orde. Vaak kun jij vanwege de verwarring die in de christenheid heerst niet het verschil

in materiaal beoordelen. Wat jij wel kunt en ook hebt te doen, is beoordelen of iemand een vat tot eer of een vat tot oneer is. Hier heb je de andere kant van het zegel. Een vat tot eer is iemand die de Naam van de Heer noemt en dat laat zien door zich te onttrekken aan ongerechtigheid.

V21. Tot nu toe lijkt het erop of het alleen gaat om het beoordelen van wat anderen doen, maar de belangrijke vraag is natuurlijk of jij een vat tot eer wilt zijn. Het antwoord op die vraag kan 'ja' zijn. Daaraan is wel een voorwaarde verbonden. Om een vat tot eer te zijn moet je je reinigen van de vaten tot oneer. En wie zijn de vaten tot oneer? Mensen die zich niet onttrekken aan ongerechtigheid.

Wat wil nu zeggen: zich onttrekken aan ongerechtigheid? Dit onttrekken heeft twee aspecten. Het betekent zich onttrekken aan mensen die een verkeerde leer brengen. Het betekent ook zich onttrekken aan mensen die zelf niet die verkeerde leer brengen, maar toch bewust in verbinding blijven met hen die een verkeerde leer brengen. Ze doen er niets aan als er dingen worden verkondigd die rechtstreeks tegen de Schrift ingaan. Een voorbeeld heb je in christelijke gemeenschappen waar vrijzinnige theologen rustig hun verderfelijke leringen kunnen brengen of waar onbijbelse leefwijzen, bijvoorbeeld ongetrouwd samenwonen of homoseksuele relaties, worden geaccepteerd, terwijl daarover volgens Gods Woord tucht moet worden uitgeoefend.

Ik wil je er met nadruk op wijzen dat het in dit gedeelte gaat om jouw persoonlijke trouw en jouw persoonlijke verantwoordelijkheid. Het is goed om het verband van dit gedeelte te blijven zien. Dan zie je dat je onttrekken aan ongerechtigheid iets is wat jij persoonlijk doet. Gods Woord zegt hier niet dat jij dat van anderen moet eisen. Ieder moet voor zichzelf in overeenstemming met dit Schriftwoord handelen. Jij moet je reinigen van zonde in je eigen leven en van zonde in de gemeenschap waar je bent. Als de gemeenschap het zuurdeeg – een beeld van de zonde – niet 'uitzuivert' (1Ko 5:7,13), heb je hier de aanwijzing om jezelf 'uit te zuiveren'.

Ik wil er ook nog met nadruk op wijzen dat het gaat om leringen of praktijken die de fundamenteën van het christelijk geloof aantasten, te weten Christus en Zijn werk en Woord. Het gaat niet om een verschil van inzicht in bepaalde waarheden van de Schrift. Er zijn, helaas, heel wat verschillen onder christenen, bijvoorbeeld over de toekomst of over de gemeente. Daarover gaat het hier niet. Ik zeg niet dat wat de Schrift zegt over de toekomst of over de gemeente niet belangrijk is. Alles in de Schrift is belangrijk, want de Schrift is helemaal Gods Woord. Toch mag je het anders *begrijpen* van een waarheid uit de Schrift niet gelijkstellen aan het aantasten van de Persoon van de Heer Jezus of het aantasten van een fundament van ons geloof. Over dit laatste gaat het in dit gedeelte, want het gaat over Hem en Zijn werk. Daarover mag geen enkel verschil van inzicht zijn.

Dat ik mij ook afzonder van andere gelovigen als het erom gaat hoe je een plaatselijke gemeente bent, heeft niet alleen te maken met de oproep hier om je te onttrekken aan ongerechtigheid. Ik sluit me ook niet aan bij gemeenschappen waar geen kwaad in de zin van fundamentele dwaalleer is, maar waar de gemeente*vorm* niet is, zoals ik die in Gods Woord heb ontdekt. Als ik bijvoorbeeld kijk naar *Handelingen 2* of *1 Korinthiërs 14*, wil ik graag daar zijn waar men ernaar verlangt dat in praktijk te brengen (*Hd 2:42; 1Ko 14:1-40*).

Ik ben hier wat uitvoeriger op ingegaan, ook omdat naar aanleiding van dit gedeelte veel gelovigen onrecht is en wordt gedaan. Dat gebeurt door over hen te spreken als ‘vaten tot oneer’, terwijl ook die gelovigen alles verwerpen wat Christus en Zijn werk en Woord aantast. Hoewel zij het ‘gemeente-zijn’ anders menen te moeten invullen dan naar mijn overtuiging juist is, zullen zij de eer van de Heer hoog houden. Ze weren verkeerde leringen en laten een leven in de zonde niet toe. Ook zulke christenen willen, net als ik, “*een vat zijn tot eer, geheiligd, bruikbaar voor de Meester*”.

Over de hele wereld zijn gelukkig toegewijde christenen te vinden die de Heer met hun leven eren. Het zijn echte vaten tot eer. Ze le-

ven een heilig leven en ondervinden daarvan vaak de smaad en vervolging van de wereld, veel vaker dan wij. Zij erkennen niet slechts met hun mond de Heer Jezus als hun “Meester”, een naam die het absolute gezag van Christus over hun leven aangeeft, maar hun hele leven getuigt daarvan.

Ik hoop dat het ook voor jou geldt. Dan ben je “*tot alle goed werk toebereid*”, dat wil zeggen dat je er klaar voor bent om een dienst te doen die ‘goed’ is. Dat wil je ook graag en dat is alleen maar toe te juichen.

Lees nog eens 2 Timotheüs 2:20-21.

Verwerking:

Hoe kun jij een vat tot eer zijn?

2 Timotheüs 2:22-26

Ontvluchten, jagen, terechtwijzen

Neem eerst de bijbeltekst goed in je op:

22 Maar ontvlucht de begeerten van de jeugd en jaag naar gerechtigheid, geloof, liefde en vrede met hen die de Heer aanroepen uit een rein hart. 23 En verwerp de dwaze en ongerijmde twistvragen, daar je weet dat zij twisten verwekken; 24 een slaaf van [de] Heer moet echter niet twisten, maar vriendelijk zijn voor allen, geschikt om te leren, verdraagzaam, 25 de tegenstanders met zachtmoedigheid terechtwijzend; misschien geeft God hun bekering om [de] waarheid te erkennen 26 en weer ontnuchterd te worden uit de strik van de duivel door wie zij gevangen zijn, om zijn wil te doen.

V22. Voordat je uit de startblokken schiet om te gaan “jagen naar ...”, wordt je iets voorgehouden wat je goed tot je moet laten doordringen. Je hebt namelijk te maken met “begeerten van de jeugd”. Misschien denk je dat dit slaat op seksuele begeerten. Die staan er niet los van, maar het is er zeker niet toe beperkt en ik denk ook niet dat het in de eerste plaats daarom gaat. Het zijn begeerten die kenmerkend zijn voor jeugdigheid. Daarbij moet je denken aan geldingsdrang, gehoord willen worden, mee willen tellen.

Wat bij jonge, ijverige gelovigen vaak naar voren komt, is een scherp oog voor de fouten van anderen, terwijl er nog maar een beperkte kennis van het eigen hart is. Als je merkt dat geldingsdrang je handelen bepaalt, moet je vluchten, je uit die situatie terugtrekken, voordat je brokken maakt (vgl. Gn 39:12; 1Tm 6:11; 1Ko 6:18; 10:14). Erken dat je jezelf nog niet zo goed kent en dat je niet de geestelijke rijpheid hebt om in bepaalde gevallen iets te zeggen of te doen, ook al zou je het juiste inzicht in een situatie hebben.

In deze gezindheid kun je iets positiefs gaan doen. Je onttrekken enerzijds is noodzakelijk, maar negatief. Daarom moet je anderzijds gaan jagen naar wat in overeenstemming met de Heer is:

1. In de eerste plaats is dat *“gerechtigheid”*, dat is een handelen naar wat recht is voor God en mensen.
2. Ook *“geloof”* of geloofsvertrouwen is een onmisbaar kenmerk als alles om je heen in verwarring is en je enige houvast de Heer en Zijn Woord zijn.
3. Hieraan wordt de *“liefde”* toegevoegd. Zonder liefde in je hart worden gerechtigheid en geloof uitingen van een wettische geest.
4. Ten slotte wordt er gezegd dat je moet jagen naar *“vrede”*. Je bent niet uit op ruzie, maar je wilt een vredestichter zijn.

En mocht je nu denken dat je dit allemaal in je eentje moet klaren, dan hoor je aan het slot van *vers 22* dat dit een vergissing is. Je zult nergens in de Schrift een opdracht tegenkomen om christen te zijn in je eentje. Je onttrekken aan de vaten tot oneer is noodzakelijk. Je daartoe beperken voert tot farizeïsme, een houding van ‘ik ben heiliger dan jij’. Daarom krijg je nu te horen dat je je moet voegen bij *“hen die de Heer aanroepen uit een rein hart”*.

Met de hulp van de Heer zul je kunnen onderscheiden of de ander een rein hart heeft, net zoals de ander dat bij jou zal moeten onderscheiden. Daarvoor zul je met elkaar moeten praten. Laat Christus en Zijn werk en Woord het onderwerp zijn en het zal duidelijk worden of Hij wordt aangeroepen uit een rein hart.

V23. Na te hebben gesproken over het aanroepen van de Heer uit een rein hart voel je wel aan dat *“dwaze en ongerijmde twistvragen”* daar lijnrecht tegenover staan. Debatten en twistgesprekken worden georganiseerd tot vermaak van het publiek, dat dan ook nog een winnaar kiest. Het brengt mensen meestal niet dicht bij elkaar, maar maakt de kloof nog groter. De geschillen worden niet

bijgelegd, er ontstaat slechts meer verdeeldheid. Vaak gaat het ook nog nergens over. Het is nutteloze, ongedisciplineerde bekvechterij. Dergelijke vragen komen niet voort uit een rein hart, maar uit iemand die zijn eigen gedachten en wil volgt. Laat je er niet mee in, luister er zelfs niet naar, maar *“verwerp”* ze. Als je op twistvragen ingaat, zul je meedoen aan het verwekken van twist.

V24. Het veroorzaken van ruzies en zelf ruzie maken is nou net wat jij als slaaf van de Heer niet moet doen. In plaats van een ruziegeest te voeden moet je *“vriendelijk”* en mild zijn voor allen, zonder onderscheid. Als je vriendelijk bent, stoot je geen mensen af, maar trek je ze juist aan. Vriendelijkheid is een houding die vertrouwen inboezemt.

Ook is belangrijk dat een slaaf van de Heer in een positie als die van Timotheüs geschikt is om anderen te leren. Een slaaf van de Heer geeft helder onderwijs, hij is niet moeilijk te begrijpen en gebruikt geen nevelige of geheimzinnige woorden. Nog een belangrijk kenmerk van een slaaf van de Heer is zijn ‘verdraagzaamheid’. Hij verdraagt het kwaad dat men hem aandoet of over hem spreekt, zonder ongeduldig of opstandig te worden.

V25. Dat hij dwaze twistvragen verwerpt, betekent niet dat hij de persoon verwerpt. De tegenstander van de waarheid is een persoon die gewonnen moet worden voor de Heer. Daarom zal een slaaf van de Heer niet op bitse toon de tegenstanders willen corrigeren, maar *“met zachtmoedigheid”*. ‘Zachtmoedigheid’ is een kenmerk van de Heer Jezus (Mt 11:29) en heeft dan ook niets met weekheid te maken, maar juist met standvastigheid. Als er één middel is waardoor mensen tot bekering komen, is het wel deze eigenschap. Wie zachtmoedig is, lijkt op de Heer Jezus.

God brengt mensen tot bekering *“om [de] waarheid te erkennen”*, door hen in verbinding met Zijn Zoon te brengen. Paulus gebruikt het woord *“misschien”*, omdat hij weet dat alleen God bekering kan geven en daarin soeverein is. Hij laat het resultaat aan God over. Weer

zie je dat de verantwoordelijkheid van de dienaar en de soevereiniteit van God elkaar niet uitsluiten.

In de Heer Jezus, Die de waarheid is (*Jh 14:6*), wordt gezien wat de waarheid is zowel over God als over de mens. Wie zicht krijgt op Hem, krijgt zicht op de waarheid.

V26. Door Hem voor de aandacht te krijgen worden tegenstanders misschien ontuchtend uit de strik van de duivel. Het gaat hier niet om ongelovige mensen in het algemeen. Het gaat om hen die belijden God te kennen, maar in de strik van de duivel zijn terechtgekomen. Zij doen mee aan het verdraaien van Gods Woord en leren verkeerde dingen over de Heer Jezus. Als gevangenen van de duivel doen ze zijn wil. Ze gaan erop uit om de leugen te verkondigen. Ze zijn zo verblind door de duivel, dat ze menen de waarheid te brengen (*vgl. Jh 16:2*).

Het gaat hier om bekering van belijdende christenen. Pas als ze zich bekeren, zullen ze de volle waarheid erkennen en de schijnwaarheid die ze hebben gepredikt, verwerpen. Tot dat ogenblik leven ze in een roes, een waan, terwijl ze denken dat ze de juiste leer brengen. Bekering maakt hen nuchter, zodat ze helder kunnen zien en denken om de wil van God te gaan doen.

Lees nog eens 2 Timotheüs 2:22-26.

Verwerking:

Welke positieve en welke negatieve opdrachten krijg je hier?

2 Timotheüs 3:1-7

Laatste dagen en zware tijden

Neem eerst de bijbeltekst goed in je op:

1 Maar weet dit, dat er in [de] laatste dagen zware tijden zullen zijn; 2 want de mensen zullen zelfzuchtig zijn, geldzuchtig, grootsprekers, hoogmoedigen, lasteraars, [de] ouders ongehoorzaam, ondankbaar, onheilig, 3 liefdeloos, onverzoenlijk, kwaadsprekend, onbeheerst, ruw, zonder liefde tot het goede, 4 verraders, roekeloos, opgeblazen, meer liefhebbers van genot dan liefhebbers van God. 5 Ogenschijnlijk bezitten zij Godsvrucht, maar de kracht daarvan verloochenen zij. Wend je ook van dezen af. 6 Want onder hen zijn er, die de huizen binnensluipen en vrouwspersonen inpalmen die met zonden beladen zijn en gedreven worden door allerlei begeerten, 7 [vrouwen] die altijd leren en nooit tot kennis van [de] waarheid kunnen komen.

V1. Voor het doen van de wil van God zijn de omstandigheden niet bijzonder gunstig. Paulus wil dat je weet dat we in de “laatste dagen” leven en dat de tijden daarin zwaar zullen zijn. Met “laatste dagen” wordt aangeduid dat we in de slotfase van het tijdperk van de gemeente als getuigenis op aarde zijn aangekomen. Met “zware tijden” wordt aangeduid dat je niet meer altijd duidelijk onderscheid ziet tussen ware christenen en zij die het alleen in naam zijn. De duivel zal al zijn krachten inspannen om zoveel mogelijk christenen ontrouw te laten worden aan de Heer. Hij zal als altijd proberen om christenen te laten zondigen, maar hij zal extra inzetten op het invoeren van wereldse elementen in het christen-zijn.

V2-4. Dat blijkt uit de lijst met kenmerken die Paulus vervolgens opsomt. Als je deze lijst namelijk vergelijkt met de lijst in *Romeinen 1* (*Rm 1:29-32*) zie je een grote overeenkomst. Alleen gaat het in *Romeinen 1* om kenmerken van mensen die leven zonder God, terwijl

het hier kenmerken zijn van mensen die belijden met God in verbinding te staan. Zo zie je dat de duivel bezig is door het invoeren van wereldse elementen het christelijk getuigenis uit te hollen en tot niet meer dan een lege huls te maken. Hierdoor komt dezelfde ontaarding die onder de heidenen bestond onder de dekmantel van het christendom weer tevoorschijn. Zo wordt aan de zonden van *Romeinen 1* die van de huichelarij toegevoegd.

Als we de lijst langs gaan, zie je hoe talrijk de vormen zijn waarin het kwaad bij godsdienstige mensen tot uiting komt. We hoeven niet lang bij elke uiting stil te staan. Probeer wel eerlijk voor jezelf te zijn en de dingen die je in je eigen leven herkent, voor de Heer te belijden en met Zijn hulp niet meer te doen of te zijn.

1. De lijst begint veelzeggend met *“zelfzuchtig”*. Letterlijk staat er ‘zichzelf liefhebben’.
2. Het volgende is *“geldzuchtig”*, letterlijk ‘geldliefde’, het materialisme.
3. Als ze hun mond opendoen, blijken ze *“grootsprekers”* te zijn.
4. Wat ze zeggen, toont aan dat ze *“hoogmoedigen”* zijn.
5. *“Lasteraars”* spreken slechte woorden over anderen met de bedoeling hen te beschadigen.
6. Ze hebben geen eerbied voor hun vader en moeder, maar zijn *“[de] ouders ongehoorzaam”*. Het toont de teloorgang van het familieleven aan.
7. Deze mensen zijn ook *“ondankbaar”*. Ze hebben een houding die alles voor vanzelfsprekend houdt. Ze willen op hun wenken bediend worden. Het is het overtrokken gevoel van recht hebben op alles wat ik wil en daarvoor niemand hoeven te bedanken.
8. Vaak leven zulke mensen een *“onheilig”* leven, een leven dat is vervuld van onreinheid en goddeloosheid.
9. Ze zijn *“liefdeloos”*. Van liefde is bij hen geen sprake. Er is zelfs geen natuurlijke liefde, wat zich kan uiten in homorelaties.

10. Ook zijn ze *"onverzoenlijk"*. Ze kunnen met niemand samenleven en zijn niet bereid een ander iets te vergeven.
11. Graag stellen ze een ander in een kwaad daglicht wat zich uit in *"kwaadsprekend"* zijn.
12. Zelfbeheersing kennen ze niet, *"onbeheerst"* laten ze zich gaan,
13. waarbij ze *"ruw"* gedrag in woord en daad niet schuwen.
14. Dat komt omdat ze leven *"zonder liefde tot het goede"*. Ze hebben geen oog en geen smaak voor het goede. Ze lijken wel robots. Er is nauwelijks iets menselijks in hun optreden.
15. *"Verraders"* zijn bereidwillig om te verraden. Judas is er een voorbeeld van (*Lk 6:16; vgl. Hd 7:52*).
16. Zonder na te denken over eventuele gevolgen spreken en handelen ze *"roekeloos"*. Waarschuwen is zinloos.
17. *"Opgeblazen"* als ze zijn, staan ze zelf in het middelpunt van hun denken.
18. Het is dan ook niet verwonderlijk dat de lijst besluit met het absolute dieptepunt dat ze *"meer liefhebbers van genot dan liefhebbers van God"* zijn. De liefde voor God is verdrongen door de liefde voor genot.

De hele lijst beschrijft een leven dat slechts bestaat uit het najagen van zelfzuchtige doelen, waarbij de aanspraken van God genegeerd worden.

V5. Het gaat hier om werktuigen van de vijand die de schijn hebben dat ze in vrees voor God leven. Het is slechts een vorm (*Mt 23:25*). Hun leven straalt niet de kracht van een leven met God uit. Ze loochenen zelfs dat God hun enige kracht kan geven. Het Woord van God, dat levend en krachtig is, laten ze dicht. Ze hebben zo hun eigen ideeën over God. God is voor hen Iemand Die in hun behoeften voorziet, terwijl ze voor het voldoen aan die behoeften op zichzelf rekenen. In feite zijn zij zelf God. Met zulke mensen kun je je niet permitteren in contact te blijven. Met hen moet je niet discussiëren, maar je moet je van hen afwenden.

V6. In zo'n gezelschap kunnen mensen die verkeerde dingen spreken en leren om het getuigenis van God te ondermijnen gemakkelijk binnensluipen. Dikwijls zijn het vrouwen door wie de valse leer wordt verspreid. In het algemeen zijn vrouwen emotioneler aangelegd. Daar is op zich niets mis mee en hoeft ook niet automatisch tot een handelwijze als hier beschreven te voeren. Johannes schrijft niet voor niets zijn tweede brief, die juist over dwaalleer gaat, aan een vrouw (2Jh 1:1). Zij wordt geacht een dwaalleraar te herkennen.

Maar als bij een vrouw emotie de boventoon voert en ze ook nog eens in de zonde leeft, daarin gedreven door een verdorven innerlijk, zullen dwaalleraars in haar een willig werktuig vinden. De dwaalleraar hoeft slechts zo'n vrouwspersoon te vleien en hij heeft haar voor zich gewonnen. Hij kan haar vervolgens zo manipuleren, dat zij de verspreider van zijn dwaalleringen wordt.

V7. Het zijn vrouwspersonen die wel willen leren. Ze zijn altijd hongerig naar nieuwe leringen. Maar in plaats van "tot kennis van [de] waarheid" te komen wijken ze steeds verder van de waarheid af. Ze zoeken altijd, maar komen nooit tot een vaste overtuiging. Er zijn tegenwoordig veel nieuwe leringen die inspelen op een verlangen naar geestelijk leven. Deze leringen bevatten een evangelie zonder het kruis, zonder een gestorven en opgestane Christus.

De oorzaak dat iemand niet tot kennis van de waarheid kan komen, ligt vaak in het feit dat men zich niet aan de waarheid onderwerpt, maar de waarheid aan zich wil onderwerpen, die naar eigen hand en gevoelen wil zetten. De emotie bepaalt het waarheidsgehalte. Als het goed *voelt*, is het waar, zo zegt men dan. Maar om tot de kennis van de waarheid te komen moet er eerst een levende verbinding met de Heer Jezus zijn.

Lees nog eens 2 Timotheüs 3:1-7.

Verwerking:

Welke waarschuwingen liggen er in dit gedeelte voor jou?

2 Timotheüs 3:8-15

Maar jij ...

Neem eerst de bijbeltekst goed in je op:

8 Zoals Jannes en Jambres zich tegen Mozes hebben verzet, zo verzetten ook dezen zich tegen de waarheid, mensen, bedorven van denken, verwerpelijk wat het geloof betreft. 9 Maar zij zullen niet verder voortgaan; want hun onzinnigheid zal aan allen geheel duidelijk worden, zoals ook bij die [beiden] het geval was. 10 Maar jij hebt nauwkeurig nagevolgd mijn leer, mijn wijze van doen, mijn bedoeling, mijn geloof, mijn lankmoedigheid, mijn liefde, mijn volharding, 11 mijn vervolgingen, mijn lijden, zoals mij is overkomen in Antiochië, in Iconium, in Lystra, zulke vervolgingen als ik heb verdragen, en uit alle heeft de Heer mij gered. 12 En ook allen die Godvruchtig willen leven in Christus Jezus zullen vervolgd worden. 13 Maar boze mensen en bedriegers zullen van kwaad tot erger voortgaan, terwijl zij misleiden en misleid worden. 14 Maar jij, blijf in wat je geleerd hebt en waarvan je volkomen overtuigd bent, daar je weet van wie je het hebt geleerd, 15 en omdat je van jongs af <de> heilige Geschriften kent, die je wijs kunnen maken tot behoudenis door [het] geloof dat in Christus Jezus is.

V8. We zijn nog in het gedeelte dat de tijd beschrijft waarin veel mensen uiterlijk doen alsof ze christen zijn, maar het van binnen, innerlijk, niet zijn. Dit is het gevolg van het verdraaien van de waarheid. De waarheid wordt geïmiteerd, maar er is geen innerlijke band met Christus Die de waarheid is. Imitatie is misschien wel het sterkste wapen van de duivel. Paulus haalt het voorbeeld aan van twee Egyptische tovenaars, van wie hij de namen blijkt te kennen, die Mozes imiteerden (*Ex 7:11,22; 8:7*). Dit optreden van deze tovenaars gebeurde vlak voor het uittrekken van het volk van God uit Egypte.

Dat is ook nu zo. Wij leven in de laatste dagen, vlak voor de opname van de gemeente uit de wereld, waarin imitatiechristenen zich steeds duidelijker manifesteren. De Heer Jezus heeft ook gewaarschuwd voor mensen die beweren dat zij de Christus zijn (Mt 24:5,23-24). In de eindtijd zullen tekenen en wonderen gebeuren die de schijn hebben van God te komen, maar die van de leugen afkomstig zijn (2Th 2:9; vgl. Hd 2:22). Johannes waarschuwt: "*Geliefden, geloof niet iedere geest, maar beproeft de geesten of zij uit God zijn*" (1Jh 4:1). De geesten beproeven kan door Christus als toetssteen te nemen. Vraag wat men van Hem vindt en toets dat aan het Woord.

De tactiek van de duivel is niet nieuw. Al in de tijd van Mozes bediende hij zich van imitatie. Het leek ook nog dat hij succes kon claimen. De tovenaars hadden Mozes toch nagedaan? Ze hadden toch niet gefaald? Nee, maar zij oefenden hun toverkunsten uit in verzet tegen Mozes. Hun doel was het volk van God in slavernij te houden. Op gelijke wijze verzetten de hedendaagse 'Jannessen' en 'Jambressen' zich tegen de waarheid. Zo wordt elke verwijzing naar een spoedige opname van de gemeente uit de wereld door hen met bespotting beantwoord (2Pt 3:3-4).

Dat zij "*bedorven van denken*" zijn, is het resultaat van het openstellen van hun hart voor de duivel en zijn boze machten. Wat zij als geloof prediken, komt uit deze bron voort. Het is alleen waard om verworpen, weggegooid, te worden zonder er verder enige aandacht aan te schenken. Het biedt geen steun voor het heden en geen hoop voor de toekomst.

V9. Soms lijkt het alsof deze slechte mensen ongeremd hun gang kunnen blijven gaan. Dan lees je hier dat God een grens heeft gesteld aan hun verwerpelijke optreden, zowel in tijdsduur als in hun daden. De tovenaars in de dagen van Mozes werden ontmaskerd op het moment dat het erom ging leven uit de dood tevoorschijn te brengen (Ex 8:18). Zo kunnen schijnchristenen bogen op theologische ontdekkingen, maar ze hebben daardoor nooit een mens nieuw leven kunnen geven. De reikwijdte van hun daden is beperkt. Voor

het geloof is daardoor de onzinnigheid van deze tovenaars helemaal duidelijk.

Ook de tijdsduur van hun optreden loopt op zijn einde. Je hoeft niet te verwachten dat het optreden van 'christelijke tovenaars' langzaam zal afnemen. Het zal alleen maar heftiger worden. Maar aan het huidige tijdperk, dat van de gemeente, komt een einde. Voor de misleiden en ongelovigen zal hun onzinnigheid ook geheel duidelijk worden als de Heer Jezus in heerlijkheid geopenbaard zal worden.

V10. Zolang we nog op aarde zijn, voorziet de Heer Jezus ons van hulpmiddelen om bewaard te blijven bij Hem. Hoe dat werkt, zie je in het voorbeeld dat Paulus van zichzelf aan Timotheüs voorstelt. Het contrast tussen de 'christelijke tovenaars' en wat je van Paulus ziet, is enorm.

Paulus richt zich tot Timotheüs en wijst op zijn eigen voorbeeld, zoals de oude Elia de jonge Elisa meenam langs diverse plaatsen om hem te onderwijzen (2Kn 2:1-10). Elia nam Elisa bij de hand en gaf hem inzicht in de toestand van het volk. Daarom kon Elisa in de geest en de kracht van Elia naar het volk gaan, met een dubbel deel van diens geest. Timotheüs kan de gemeente dienen in de geest en kracht van Paulus door te kijken naar hoe hij alles heeft gedaan. Niet dat Paulus iets nieuws tegen Timotheüs zegt. Hij herinnert hem er slechts aan, want Timotheüs heeft het al nauwkeurig onderzocht. Hij is niet zomaar achter Paulus aan gegaan.

1. Als eerste wijst Paulus op "*mijn leer*". Dat kan alleen hij, de apostel, zeggen. De leer is de basis. Zonder leer kan er geen praktijk zijn.
2. Paulus leerde niet alleen, hij kan ook wijzen op "*mijn wijze van doen*". Hij paste, wat hij aan onderwijs doorgaf, consequent toe in zijn leven. Zijn leven is op zijn leer gegrond.
3. Ook in zijn "*bedoeling*" was hij helder. Hij had geen verborgen bedoelingen. Hij had een duidelijk doel voor ogen, waarnaar

Timotheüs niet hoefde te raden. Zijn bedoeling was in alles Christus te verheerlijken, wat het hem ook mocht kosten.

4. Uit wat hij leerde, in hoe hij deed en uit zijn bedoeling bleek zijn “geloof” in en zijn trouw aan de Heer. Vol vertrouwen op Hem vervulde Paulus zijn dienst. Daarin ontmoette hij vijandschap en werd hij op de proef gesteld.
5. Juist in die situatie heeft Timotheüs zijn “lankmoedigheid” gezien. Hij reageerde niet geërgerd en vergold niet kwaad met kwaad.
6. Vijandschap bracht zijn “liefde” voor de Heer en de Zijnen aan het licht.
7. Ook zijn “volharding” was opmerkelijk. Bij alle tegenstand en verlaten worden was hij niet bij de pakken gaan neerzitten. Hij was niet bezweken voor druk, maar doorgegaan met wat de Heer hem had opgedragen.
8. V11. Ieder die zijn mond opent in de verkondiging van de waarheid, krijgt met “vervolgingen” te maken. Dat wijst op de onzekerheid van vrijheid, nergens een plaats van rust hebben, want ze zitten achter je aan.
9. Zijn vrijheid is hij ook meerdere keren kwijtgeraakt. Zijn vijanden hebben hem toen niet gespaard, maar hem laten “lijden” (2Ko 11:24-25a). Hij spreekt met name over drie plaatsen die hij tijdens zijn eerste zendingsreis aandeed (Hd 13:14,50-51; 14:5-8,19-20).

Paulus heeft al die vervolgingen verdragen, maar hij beroemt zich daar niet op alsof hij een prestatie heeft geleverd. De Heer krijgt de eer, want Die heeft hem “uit alle” benauwdheden gered (Ps 34:20). ‘Uit alle’ laat zien dat er niets is wat Paulus kon tegenhouden, hoe erg de tegenstand ook was. ‘Uit alle’ laat ook zien dat Paulus erin is geweest en niet ervoor bewaard is gebleven.

V12. Het voorgaande geldt niet alleen voor Paulus, maar ook voor alle christenen “die Godvruchtig willen leven in Christus Jezus”. Als jij

met eerbied voor God je leven leeft in gemeenschap met Christus Jezus, zal vervolging ook jouw deel zijn. Vervolging is niet alleen letterlijk tegenstand en achterna gezeten worden, maar ook onbegrip en verachting. Dat ervaar je als je op welke wijze ook voor de Heer uitkomt. Het geldt niet voor alle christenen. Als je geen smaad wilt lijden, moet je gewoon niet laten blijken dat je de Heer kent. Je moet het *“willen”*. Vervolging is alleen het deel van trouwe christenen.

V13. Deze vervolging zal niet verminderen, want *“boze mensen en bedriegers zullen van kwaad tot erger voortgaan”*. Het woord voor ‘bedriegers’ is letterlijk ‘tovenaars’. Dat zou best wel eens kunnen wijzen op het toenemen van het occultisme. Misschien heb je ook wel eens gehoord van christenen die hun heil zoeken bij magnetiseurs. Ze zeggen dat deze mensen beweren hun gave van God te hebben gekregen. Zo misleiden zij zelfs christenen, terwijl deze figuren zelf ook misleid worden door de duivel.

Denk er goed aan dat dit ‘boze mensen’ zijn. Het zijn instrumenten van de duivel, aan wie ze zich hebben uitgeleverd. Met al hun mooie praatjes zoeken ze niet jouw geluk, maar jouw verderf.

V14. Opnieuw komt er een *“maar jij”* (vgl. vers 10). Dit geeft de tegenstelling met het vorige vers aan. In dat vers is de omgeving geschilderd waarin jij je bevindt, een omgeving die volledig tegen God en Zijn Woord ingaat. Om van de invloed daarvan gevrijwaard te blijven geeft Paulus een waarborg aan Timotheüs. Op deze zekerheid kan Timotheüs vertrouwen om standvastig te blijven in de waarheid en in het genot van de behoudenis van God. Hij moet blijven in wat hij heeft geleerd en zich niet met nieuwe leringen inlaten. Er ontbreekt niets aan wat hij heeft geleerd, er valt ook niets aan te verbeteren.

Hij is daarvan ook volkomen overtuigd omdat hij het heeft geleerd van iemand aan wie het rechtstreeks door Goddelijke inspiratie is bekendgemaakt en die gezag van God heeft om het mee te delen.

Paulus is een unieke dienaar. Wat hij heeft geleerd, zijn leer, hebben wij in Gods Woord.

De leraren die de Heer als gave aan Zijn gemeente heeft gegeven, brengen geen nieuwe waarheden. Zij leggen de waarheden uit van de apostelen, waarheden die in Gods Woord staan. Onze bron is niet Calvijn of Darby, maar het Woord van God. Het is niet nodig je woorden kracht bij te zetten door te wijzen op bepaalde leraren, hoezeer je die ook behoort te waarderen en hoe begenadigd ze ook waren of zijn.

V15. Een tweede reden voor Timotheüs om te blijven in wat hij heeft geleerd, zijn de *“heilige Geschriften”*, die hij *“van jongs af”* kent. De woorden van de apostel zijn in geen enkel opzicht in tegenspraak met de Geschriften van het Oude Testament – dat zijn die *“heilige Geschriften”* –, maar er volkomen mee in overeenstemming. Timotheüs is erin onderwezen door zijn moeder en grootmoeder. Dit is een belangrijke aanwijzing voor ouders om hun kinderen zo jong mogelijk met de Schrift bekend en vertrouwd te maken.

Het Woord is op schrift gesteld, waardoor God het als blijvend gezag kan gebruiken. Alles wat van blijvend nut is voor de gemeente, is opgeschreven in de Schriften. Het is ook van blijvend nut voor je persoonlijke geloofsleven. Je vindt in de Schrift alles wat je nodig hebt om je ‘wijs te maken tot behoudenis’.

Zonder Gods Woord leidde je een verloren leven. Door Gods Woord ben je tot geloof in Christus Jezus gekomen. Je bent behouden voor de eeuwigheid. Wanneer je als christen leeft zonder Gods Woord in alles te raadplegen, zul je een verloren leven leiden. Het luisteren naar de Schrift maakt je wijs om alle valkuilen van het leven te omzeilen en veilig bij de Heer aan te komen.

Lees nog eens 2 Timotheüs 3:8-15.

Verwerking:

Welke tegenstellingen tref je in dit gedeelte aan?

2 Timotheüs 3:16-17

Alle Schrift

Neem eerst de bijbeltekst goed in je op:

16 *Alle Schrift is door God ingegeven en nuttig om te leren, te weerleggen, te verbeteren en te onderwijzen in [de] gerechtigheid, 17 opdat de mens Gods volkomen is, tot alle goed werk ten volle toegerust.*

Deze twee verzen zijn de moeite waard om een heel stukje aan te wijden. Ze geven je een niet te overtreffen beschrijving van het belang van de Schrift. Het is nodig om dat te benadrukken omdat de aanvallen op de inspiratie en de inhoud van de Schrift onophoudelijk doorgaan en in heftigheid toenemen. Een van die aanvallen is de stelling dat we Gods Woord *in* de Bijbel hebben. Deze formulering opent de mogelijkheid dat we ook woorden in de Bijbel hebben die niet van God komen. Het is van groot belang vast te houden aan de woordelijke inspiratie van de Schrift.

V16. “*Alle*” wil zeggen dat er geen gedeelten zijn die minder of meer dan andere gedeelten zijn ingegeven. De ingeving heeft niet betrekking op de bijbelschrijvers, maar op wat in Gods Woord staat. God heeft de bijbelschrijvers ingegeven wat ze moesten opschrijven. “*Ingegeven*” slaat niet op de *boodschap*, alsof de bijbelschrijvers die vervolgens ieder op hun eigen manier konden verwoorden, alsof wel de inhoud, maar niet de vorm geïnspireerd zou zijn.

De *woorden* zijn hun ingegeven om die op te schrijven, zodat ook woorden van ongelovigen en zelfs van de duivel opgetekend staan. God wilde die woorden van deze ongelovigen en van de duivel in Zijn Woord hebben die voor ons belangrijk zijn om te weten. Dat alle Schrift “*door God ingegeven*” is, wil dan ook zeggen dat elk woord dat in de Bijbel staat, erin staat omdat God de bijbelschrijver heeft ingegeven precies dat woord op te schrijven. Als Paulus hier spreekt

over “Schrift” – en niet ‘Schriften’ –, onderstreept dat de eenheid van alle bijbelboeken als een geheel, “en de Schrift kan niet verbroken worden” (Jh 10:35b).

In de oorspronkelijke taal waarin het Nieuwe Testament is geschreven, het Grieks, is ‘door God ingegeven’ één woord. Letterlijk staat er ‘Godgeblazen’, wat kan slaan op ‘door God uitgeblazen’, maar ook op ‘door God ingeblazen’. Het is allebei waar. Als we zeggen dat God de woorden van de Schriften heeft ‘uitgeblazen’, legt dat de nadruk op het feit dat de woorden van de Schrift *Zijn* woorden zijn. Het zijn woorden die uit Hem zijn voortgekomen en zijn opgeschreven zoals Hij wilde dat ze opgeschreven werden. Als we zeggen dat het woorden zijn die Hij heeft ‘ingeblazen’, legt dat de nadruk op het feit dat Hij ze in mensen blies en dat Hij Zijn woorden door menselijke instrumenten in de Schrift heeft laten vastleggen.

Dat God de boeken Zelf inspireerde, geeft aan de bijbelboeken Goddelijk gezag. Met inspiratie hangen samen: betrouwbaarheid, onfeilbaarheid of foutloosheid en het absolute gezag van de Bijbel.

God heeft Zijn Woord gegeven vanwege het nut ervan voor jou. Het woord “*nuttig*” heeft de betekenis van ‘ondersteuning’, ‘hulp’, ‘voordeel’. Het Woord helpt je, het ondersteunt je in jouw activiteiten als mens Gods. Het maakt je bekwaam om alle goed werk te verrichten. Alle goed werk is elk werk waarin de rechten van God zichtbaar worden in een christenheid die voor een groot deel met die rechten geen rekening houdt.

Om dat op de juiste manier te doen is Gods Woord in de eerste plaats gegeven “*om te leren*”. De Schrift leert jou Wie God is, Wie de Heer Jezus is en wie de mens is. De Schrift leert over tal van onderwerpen, zoals zonde, verlossing, de waarde van het bloed van Christus, de gemeente, heiliging, de toekomst. Het is belangrijk om de Schrift te lezen om deze onderwerpen te leren kennen. Het bestuderen van de Schrift om ‘de leer’ te kennen heeft als bijkomend effect dat je je niet vlug zult laten meeslepen door je gevoelens. In

de christenheid zijn nogal wat stromingen die drijven op gevoelens. Het gaat in zulke bewegingen meer om wat je ervaart, dan om wat je leest in de Bijbel.

Er is een ander gevaar waarop je moet letten als je graag de leer van de Schrift wilt leren kennen. Dat gevaar is dat je je beperkt tot een leerstellig begrijpen van de Schrift, zonder je aan de levende kracht ervan over te geven. Dan ben je te vergelijken met iemand die het water van een stromende beek in een bak doet, waardoor het volkomen tot stilstand komt. Dat zal de uitwerking zijn als je allerlei samenkomsten afloopt en bijbelcommentaren verslindt zonder dat je hart het Woord in zich opneemt. Het blijft dan beperkt tot verstandelijke kennis. Het tegenovergestelde gevaar is, te zeggen dat al die bijbelstudie maar niets is, dat het alleen om praktisch christendom gaat. Maar hoe is praktisch christendom denkbaar, als je niet weet wát je in praktijk moet brengen?

De eerste uitwerking van gezonde bijbelstudie zal zijn dat je God dankt voor alles wat je uit de Schrift hebt mogen leren. Prijs en aanbidd Hem voor elk onderwijs. Vervolgens houdt gezonde bijbelstudie ook in dat alles wat je uit de Schrift hebt mogen leren, invloed zal hebben op de praktijk van je leven.

Het tweede nut van de Schrift is dat je in de Schrift een machtig wapen in handen hebt om valse beweringen "*te weerleggen*". Je ziet in *Mattheüs 4* hoe de Heer Jezus beweringen van de duivel door middel van aanhalingen uit de Schrift weerlegt (*Mt 4:1-10*).

De duivel kan tot je komen bijvoorbeeld in de gedaante van je godsdienstleraar die de Bijbel bekritiseert, of van iemand die aan je deur komt, of van een vooraanstaand figuur in de christenheid. Zij kunnen, net als de duivel, ook zeggen: 'Er staat geschreven.' Dan moet je weten hoe je hen moet weerleggen. Let eens op hoe de Heer Jezus te werk gaat als Hij door de duivel wordt verzocht. Op elke uitdaging antwoordt Hij eenvoudig met: "*Er staat geschreven*" (*Mt*

4:4,7,10). Nadat de Heer drie keer uit de Schrift heeft geciteerd, gaat de duivel er vandoor.

De manier waarop de Heer Jezus te werk gaat, is een voorbeeld om na te volgen. Hij heeft de duivel niet met Goddelijke macht weggejaagd, maar door gebruik te maken van het middel dat ook jou ter beschikking staat. Daarvoor moet je wel bijbelteksten paraat hebben. Je moet je oefenen in het gebruik ervan. Heb je wel eens gehoord van ‘memoriseren’? Daarmee wordt bedoeld het uit je hoofd leren van bijbelteksten. Doe dat zoveel je maar kunt. Het komt niet aan op het winnen van een debat. Een debat met de duivel verlies je altijd. Je moet niet discussiëren, maar het Woord zelf laten spreken.

“Verbeteren” is het derde nut van de Schrift. Iedere christen heeft verbetering nodig. Soms wil je een weg opgaan die niet goed is of dingen gaan doen die niet goed zijn, zonder je dat bewust te zijn. Door het biddend lezen van de Schrift zul je dat ontdekken. Je wilt immers graag de wil van God doen? God spreekt tot je in de Schrift en helpt je zo de juiste weg te vinden of te doen wat juist is. Het is levensgevaarlijk om tevreden te zijn met jezelf, alsof er niets te verbeteren zou zijn. In de spiegel van het Woord zie je dat er altijd dingen te verbeteren zijn.

De aansporing tot verbetering is niet bedoeld om je te ontmoedigen, maar juist om je moed in te spreken. De bedoeling is niet om je prestatiegericht, maar ‘Christusgericht’ te maken. En wie van allen die zich op Hem richten, durft te zeggen dat er niets meer te verbeteren valt?

Het vierde nut is het “*onderwijzen in [de] gerechtigheid*”. Daarbij gaat het niet om de leer van de gerechtigheid van God, om je positie voor God door het geloof in de Heer Jezus. Het sluit daar natuurlijk wel op aan en staat ermee in verband, maar gerechtigheid wordt hier gezien met het oog op de praktijk. Waar het hier om gaat, is dat jij leeft in overeenstemming met je positie. Daarvoor heb je onderwijs nodig. Je moet worden ‘getraind’ of ‘opgevoed’ in de gerechtigheid.

Die training of opvoeding onderga je als je de Bijbel leest. Je krijgt dan onderwijs hoe je gedrag behoort te zijn tegenover God en mensen. Je wordt erin getraind om God te geven waar Hij recht op heeft. Je krijgt er ook les in hoe je je naaste moet geven waar hij recht op heeft. In het woord 'gerechtigheid' ligt in feite het hele christelijke leven opgesloten.

V17. God heeft Zijn Woord, de Schrift, gegeven met een doel. Dit doel, aangegeven door het woord "*opdat*", is dat "*de mens Gods volkomen is, tot alle goed werk ten volle toegerust*". Voor minder ga je niet als je de Bijbel leest. De Schrift wil jou tot een 'mens Gods' vormen. Het is de moeite waard om eens na te gaan wie er in de Bijbel allemaal 'mens Gods' worden genoemd. Je zult ontdekken dat het allemaal mensen zijn die in geestelijk donkere tijden voor de belangen van God zijn opgekomen. Zij hebben Hem vertegenwoordigd tegenover mensen die van Hem zijn afgeweken.

Als in de samenleving en ook in de christenheid steeds minder rekening met God wordt gehouden, laat een 'mens Gods' in zijn of haar leven zien dat God er is en hoe Hij is. In zo'n mens worden de eigenschappen van God zichtbaar. God openbaart Zich door hem of haar heen. God gebruikt daarvoor mensen die op niets anders dan op de Schrift steunen. 'Mens Gods' is een eretitel. De eeuwige, almachtige God verbindt Zich met een zwak, sterfelijk mens als deze zich door de Schrift wil laten vormen.

De Schrift maakt een 'mens Gods' "*volkomen*", dat wil zeggen dat hij door de Schrift tot volle rijpheid wordt gebracht. Dat betreft de persoon. De Schrift geeft 'de mens Gods' ook alles wat nodig is om "*alle goed werk*" te doen. Dat betreft zijn werk. Als jij een 'mens Gods' wilt zijn, word je niet toegerust voor je taak door een academische opleiding. De toerusting voor het werk dat je opgedragen krijgt, vind je in de Schrift.

Ik hoop vurig dat je ernaar verlangt een 'mens Gods' te zijn. Dan zul je in de Schrift alles vinden wat aan je verlangens beantwoordt.

De ware mens Gods op aarde was de Heer Jezus. Hij liet als Mens alle eigenschappen van God op volmaakte wijze zien te midden van een volk dat God de rug had toegekeerd. Op Hem ga je lijken naar mate de Schrift in je hart meer voet aan de grond krijgt. De Schrift vormt je naar Zijn model.

Lees nog eens 2 Timotheüs 3:16-17.

Verwerking:

Wil jij een mens Gods zijn? Hoe kun je dat worden?

2 Timotheüs 4:1-6

Predik het Woord

Neem eerst de bijbeltekst goed in je op:

1 Ik betuig voor God en Christus Jezus, Die levenden en doden zal oordelen, en Zijn verschijning en Zijn koninkrijk; 2 predik het Woord, wees paraat, gelegen [en] ongelegen; weerleg, bestraf, vermaan in alle lankmoedigheid en lering. 3 Want er zal een tijd zijn dat zij de gezonde leer niet zullen verdragen, maar naar hun eigen begeerten voor zichzelf leraars zullen verzamelen, om zich het gehoor te laten strelen; 4 en zij zullen het oor van de waarheid afkeren en zich tot de fabels wenden. 5 Maar jij, wees nuchter in alles, lijd verdrukking, doe [het] werk van een evangelist, vervul je dienst ten volle. 6 Want ik word al als een drankoffer uitgedoten en de tijd van mijn heengaan is aangebroken.

V1. Paulus heeft Timotheüs in de voorgaande verzen gewezen op de situatie in de christenheid. Daarin is geen verbetering, maar eerder verslechtering te verwachten. Inmiddels, na vele eeuwen kerkgeschiedenis, is dat ook wel gebleken. Hij heeft Timotheüs ook gewezen op hulpbronnen voor die zware tijden. Hij heeft dat gedaan op een wijze waardoor jij er ook je nut mee kunt doen.

Nu kan en moet Timotheüs aan het werk. Op een indringende manier plaatst Paulus Timotheüs in de tegenwoordigheid van “*God en Christus Jezus*”, een tegenwoordigheid die voor Paulus zelf werkelijkheid is. Hij leeft voor Gods aangezicht en dat van Christus Jezus en niet voor het aangezicht van mensen. Zo lijkt hij op Elia, die, terwijl hij voor koning Achab stond, kon zeggen: “*De God van Israël, ... voor Wiens aangezicht ik sta*” (1Kn 17:1). Dat besef wil hij Timotheüs ook geven en ook jou.

De wijze waarop Paulus Christus Jezus en God met elkaar verbindt, geeft aan dat Christus God is. Van Christus worden vervolgens drie

dingen gezegd die te maken hebben met het feit dat Hij Mens is geworden. Hij zal eerst *“levenden en doden oordelen”*. Dat oordeel is Hem gegeven omdat Hij de Mensenzoon is (*Jh 5:27*). Voor de uitoefening van het oordeel zal Hij als Mens zichtbaar verschijnen. Daarna zal Hij Zijn koninkrijk vestigen.

Het oordeel over de levenden en de doden zal Hij op verschillende tijdstippen en bij verschillende gelegenheden voltrekken. De levenden zal Hij oordelen wanneer Hij als Mens op aarde is verschenen en op de troon van Zijn heerlijkheid heeft plaatsgenomen. De op aarde levende volken zullen voor Hem verschijnen en door Hem geoordeeld worden (*Mt 25:31-46*). De doden zal Hij oordelen vanaf de grote, witte troon, na Zijn duizendjarige regering (*Op 20:11-12*).

Nog even voor de goede orde de volgorde van de gebeurtenissen die in dit vers staan:

1. Eerst verschijnt de Heer Jezus op aarde.
2. Dan oordeelt Hij de levenden, terwijl Hij zit op de troon van Zijn heerlijkheid.
3. Vervolgens vestigt Hij Zijn koninkrijk en regeert Hij duizend jaar.
4. Ten slotte oordeelt Hij, gezeten op de grote, witte troon, de doden.

Volledigheidshalve noem ik nog een rechtszitting die eerder plaatsvindt dan de beide zojuist genoemde, namelijk direct na de opname van de gemeente (*2Ko 5:10*). Daar wordt aan de gelovige het loon uitbetaald naar de mate van de trouw waarmee hij op aarde de Heer heeft gediend.

Zoals gezegd, onderstrepen het betuigen voor het aangezicht van de twee Goddelijke Personen en de drie toekomstige gebeurtenissen de ernst van de opdracht die moet worden vervuld. Er ligt ook een grote bemoediging in en die is dat je mag weten dat de moeilijke omstandigheden een einde nemen wanneer de Heer Jezus, Die nu nog is verworpen, in macht en majesteit zal terugkeren. De gedachte

aan Zijn komst om te oordelen maakt je los van mensen en bevrijdt je van mensenvrees.

V2. Tegen de achtergrond van *vers 1* volgt in *vers 2* de opdracht. De gedachte aan Zijn verschijning zal je niet verlammen, maar des te ijveriger maken. Als Christus terugkomt op aarde, komt Hij met Zijn loon dat voor de rechterstoel is vastgesteld. Dat loon moet nu op aarde verdiend worden door met inzet van al je krachten en met inbreng van al je ijver in volle toewijding aan de Heer te doen wat Hij van je vraagt.

In afgemeten termen vertelt Paulus aan Timotheüs wat er van hem wordt verwacht. Het gaat maar om één ding: *“Predik het Woord.”* Nadat in de slotverzen van het vorige hoofdstuk het Woord van God naar voren is gekomen als de toerusting van de mens Gods, moet het nu gepredikt worden. Dat is een dure plicht in alle tijden, maar zeker als de gemeente in verval is geraakt.

‘Predik’ betekent hier openlijk proclameren, zoals een keizerlijke heraut dat deed. De te brengen boodschap verzon een heraut niet zelf. Het niet luisteren naar de boodschap van een heraut was een ernstige zaak, want het betekende niet luisteren naar de keizer.

Timotheüs moet altijd *“paraat”* zijn. Hij moet innerlijk altijd klaarstaan om het Woord, dat is de hele geopenbaarde waarheid van God, door te geven. Daartoe moet hij altijd bereid zijn (*vgl. 1Pt 3:15*), of het hem nu *“gelegen”* of *“ongelegen”* komt, dat wil zeggen of het hem nu uitkomt of niet, of de omstandigheden nu gunstig zijn of niet. Hij moet ook ‘weerleggen’, dat is het overtuigend bewijs leveren van het verkeerde in leer of leven (*vgl. Jh 16:8*). Als dat bewijs is geleverd, moet er ‘bestrafing’ volgen. De bestraffing, of het aan de kaak stellen, het openlijk aanduiden, maakt duidelijk hoe verkeerd de persoon heeft gesproken of gehandeld.

Daar is moed voor nodig, maar ook de juiste gezindheid. Optreden tegen kwaad en vermanen om kwaad te voorkomen moet *“in alle lankmoedigheid”*, dat is met geduld en zelfbeheersing, gebeuren en

niet in opvliegendheid. Er moet ook “*lering*” of onderwijs aan verbonden zijn. Zowel bij weerleggen en bestraffen als bij leren moet de leer van de Schrift worden toegepast. Het hele handelen moet vanuit de Schrift verklaard kunnen worden.

Handelen op basis van de Schrift is altijd van het grootste belang geweest. Naarmate de tijd voortgaat, wordt het belang daarvan steeds groter. Ik hoop dat jij daarvan ook goed doordrongen zult zijn of raken. Het ligt in elk geval niet aan Paulus als dit langs je heen gaat.

V3. Hij wijst op een tijd dat mensen en dan met name ‘naam-belijdende’ christenen “*de gezonde leer niet zullen verdragen*”. In die tijd zijn we inmiddels volop aangeland. Vertel naamchristenen maar eens over de ‘gezonde leer’ bijvoorbeeld van het huwelijk. De kans is groot dat ze je zullen uitlachen en bestempelen als ouderwets en je ideeën als achterhaald. Ze verwerpen hiermee de leer die in zichzelf en in zijn uitwerking gezond is.

Ze kiezen voor een vrije beleving van seksualiteit. Dat daardoor een ziekte als aids is veroorzaakt en in stand wordt gehouden, willen ze niet beseffen. Liever houden ze jaarlijks een ‘aids dag’ om de aandacht op het probleem te richten en ze geven geld om de ziekte zelf onder de knie te krijgen. Het probleem bij de wortel aanpakken en in dit opzicht gezond gaan leven, dat wil zeggen in overeenstemming met de gezonde leer, daar hebben ze geen oren naar.

Integendeel, ze richten hun oren naar leraren die zeggen wat ze graag willen horen, die een woord brengen dat lekker hun oren inglijdt. Zo kennen ze er wel een paar. Aan afwisseling geen gebrek. Een gemeente kiest of beroept dan een predikant die het fraai weet te brengen. Het waarheidsgehalte is niet belangrijk, als het maar geestelijke verstrooiing biedt en het spirituele gevoel streelt. Hetzelfde is het geval bij mensen die sprekers nalopen die aanspreken, zonder zich af te vragen of de prediking wel bijbels is.

V4. Het resultaat van dit alles is dat zulke mensen hun hoofd afwenden als ze een keer echt met de waarheid in aanraking komen.

Ze willen de waarheid helemaal niet horen, maar keren hun oor er bewust en telkens weer vanaf.

Het automatische gevolg is dat zij zich onder de invloed van “*de fabels*” (letterlijk ‘mythen’) begeven. Dit is wel heel ironisch als je eraan denkt dat moderne, vrijzinnige theologen bezig zijn om de Bijbel te ‘ontmythologiseren’, dat wil zeggen de mythen in de Bijbel aan te wijzen om hem daardoor van zijn kracht te ontdoen. Ze bestempelen de wonderen van de Bijbel als mythen en doen ze af als sprookjes, maar ze nemen zelf hun toevlucht tot de mythen door zich van de waarheid af te wenden.

Paulus doet alle uitingen van moderne denkers en predikers die de wetenschap als basis voor hun beweringen nemen, met één woord af: fabels. Een vrij recent voorbeeld van een fabel, een mythe, is de Da Vinci Code, een boek vol onzinnige, religieuze mysteries, verdraaiingen van de waarheid en lasterlijke beweringen over de Heer Jezus. Dit boek, dat ook verfilmd is, heeft miljoenen in zijn ban gekregen. Het is al meer dan zesendertig miljoen keer over de toonbank gegaan en inmiddels in meer dan veertig talen vertaald. Is het niet schokkend dat de mens zich zo massaal tot de fabels wendt? Het is de voorbereiding voor het omarmen van de antichrist wanneer hij zich openbaart.

V5. Voor de derde keer hoor je “*maar jij*”. Paulus houdt je voor, je niet op sleeptouw te laten nemen door deze sterke, antichristelijke stroming. “*Wees nuchter*” in je denken. Zorg ervoor dat je vrij blijft van valse invloeden, want die verhinderen je een nuchtere, bijbelse kijk op alle dingen te blijven houden. Wees niet lichtgelovig en laat je niet enthousiast maken voor ideeën die geen basis in de waarheid hebben. Neem je beslissingen met overleg. Overleg met de Heer in het gebed en raadpleeg telkens Zijn Woord.

Wees bereid de consequenties van een dergelijke levenshouding te dragen en “*verdrukking*” te lijden. Men neemt jou je getuigenis voor de waarheid niet in dank af. Blijf bewogen met de verloren mens en

“doe [het] werk van een evangelist”. Verschuil je niet achter de gedachte dat je mogelijk niet de gave van evangelist hebt. Daarover gaat het niet. Het gaat erover dat je, waar je ook maar gelegenheid hebt, wijst op de Heiland.

De dienst van Timotheüs is omvangrijk. Hij moet elk aspect ervan ten volle vervullen, zodat niets ongedaan blijft. Ook van jou verwacht de Heer dat je ten volle vervult wat Hij je heeft opgedragen. Daarbij mag je weten dat Hij je ook de kracht en de middelen daarvoor geeft.

V6. Paulus dringt op al deze dingen bij Timotheüs aan omdat hij zelf spoedig van het aardse toneel zal verdwijnen. Zijn heengaan is een extra aansporing voor Timotheüs om zijn dienst ten volle te vervullen. Nu moet hij zelf vol aan de bak, maar hij kan bouwen op het fundament dat de apostel heeft gelegd.

Paulus vergelijkt zijn “heengaan” met het uitgieten van een “drankoffer” (Ep 2:17). In de offerdienst in Israël werd een drankoffer toegevoegd aan het brandoffer, dat het hoofdoffer was (Nm 28:7-15,24,31; 29:39). Zijn hele leven in dienst van de Heer is een leven van volkomen toewijding geweest en in die zin een brandoffer. Nu hij op het punt staat heen te gaan, ziet hij zijn vertrek als een drankoffer. Een drankoffer is van wijn en spreekt van de vreugde. Hij weet dat hij zal ingaan in de vreugde van zijn Heer (Mt 25:21).

Het woord ‘heengaan’ heeft de betekenis van ‘ontbonden worden’ (Ep 1:23) en ziet op het losmaken van een verbinding. Paulus ziet niet de terechtstelling, maar de bevrijding! Dat die is aangebroken, betekent voor hem vreugde.

Lees nog eens 2 Timotheüs 4:1-6.

Verwerking:

Doe jij het werk van een evangelist?

2 Timotheüs 4:7-15

Persoonlijke omstandigheden

Neem eerst de bijbeltekst goed in je op:

7 Ik heb de goede strijd gestreden, ik heb de loop geëindigd, ik heb het geloof behouden. 8 Overigens is voor mij de kroon van de gerechtigheid weggelegd, die de Heer, de rechtvaardige Rechter, mij in die dag zal geven; en niet alleen mij, maar ook <allen> die Zijn verschijning hebben lief gekregen. 9 Bijver je spoedig tot mij te komen; 10 want Demas heeft mij verlaten, daar hij de tegenwoordige eeuw heeft lief gekregen, en is naar Thessalonika gereisd, Crescens naar Galatië, Titus naar Dalmatië. 11 Alleen Lukas is bij mij. Haal Markus op en breng hem met je mee, want hij is mij van veel nut voor [de] dienst. 12 Tychicus nu heb ik naar Efeze gezonden. 13 Als je komt, breng dan de mantel mee die ik in Troas bij Carpus achtergelaten heb, en de boeken, vooral de perkamenten. 14 Alexander de kopersmid heeft mij veel kwaad berokkend; de Heer zal hem vergelden naar zijn werken. 15 Wacht ook jij je voor hem, want hij heeft onze woorden zeer tegengestaan.

V7. Paulus kijkt terug op zijn dienst. Er is niets waar hij spijt van heeft. Wat hij in het verleden heeft gedaan, heeft nog steeds zijn volle waarde. Hij spreekt niet als een moegestreden strijder die blij is dat hij het einde heeft gehaald. Het is de juichkreet van een overwinnaar. Als hij zegt dat hij “de goede strijd” heeft gestreden, legt hij niet de nadruk op de moeite en inspanning en het afzien die dat met zich heeft meegebracht. Voor hem ligt de nadruk op het voorrecht aan zo’n verheven strijd te hebben mogen deelnemen. De strijd is hier de strijd van een worstelaar.

Ook “de loop” is een sportterm. Hierbij gaat het om een wedloop. De race is gelopen. Hij heeft vol overtuiging de finish gehaald. In *Handelingen 20* spreekt hij ook over een ‘loop’ (*Hd 20:24; vgl. Fp 3:13-14*).

Daar kijkt hij vooruit, terwijl hij hier achteruit kijkt en ziet dat hij het doel dat hij zich had gesteld, ook heeft bereikt. Bij de finish constateert hij dat hij onderweg "*het geloof*", dat is de hele geloofswaarheid, heeft verdedigd en bewaakt tegenover de talloze aanvallen erop. Hij heeft niets verloren van alles wat de Heer hem heeft toevertrouwd.

V8. Wat hem nu nog overblijft, is het in ontvangst nemen van een kroon. Hij lijkt hier op de kampvechter die gewonnen heeft en naar het erepodium kijkt waar hij de prijs in ontvangst mag gaan nemen. Hij zal die krijgen uit handen van de Heer, Die volmaakt rechtvaardige Rechter, Die al zijn motieven en inspanningen volmaakt kent en op hun juiste waarde weet te schatten en te belonen.

De beloning bestaat uit een openbare erkenning van de Heer Jezus dat Paulus als een rechtvaardige heeft geleefd te midden van zoveel onrechtvaardigheid. In zijn leven heeft hij in navolging van zijn Meester geleden als een onrechtvaardige.

"*Die dag*" is de dag waarop de Heer Jezus op de rechterstoel zal plaatsnemen en alles openbaar zal maken (1Ko 4:4; 2Ko 5:10). Dit geweldige perspectief heeft Paulus niet alleen op de been gehouden, hij heeft daar ook met verlangen naar uitgezien.

Hij zegt erbij dat dit niet alleen voor zichzelf geldt, maar dat het ook voor jou geldt, als je tenminste ook de verschijning van de Heer Jezus liefhebt en daar met verlangen naar uitziet. Vind je het ook niet mooi dat Paulus, ondanks zijn erbarmelijke omstandigheden en het uitzicht op de marteldood, ook aan anderen denkt?

Als Christus verschijnt, wordt Hij openbaar voor de wereld (vgl. vers 1). Het is natuurlijk geweldig te weten dat Hij eerst komt om de gemeente op te halen. Maar de wereld zakt steeds verder weg in goddeloosheid. Als Hij verschijnt, zal Hij daar een einde aan maken door alle goddeloosheid te oordelen. Daarna zal Hij Zijn plan met de aarde, die het terrein van Zijn regering is, uitvoeren. Wat een vreugde zal het voor Hem zijn om op aarde, waar Hij werd verworpen en vermoord en waar Hij nog steeds wordt verworpen, te rege-

ren. Hij neemt dan de aarde in bezit voor God, opdat God er geëerd zal worden. Zou je daar niet met verlangen naar uitzien?

V9. Het verlangen naar de verschijning van de Heer Jezus maakt Paulus niet ongevoelig voor hulp van mensen. Hij verlangt naar de komst van Timotheüs en vraagt hem of hij zo snel mogelijk bij hem wil komen en of hij er alles aan wil doen om te komen. Hij heeft behoefte aan iemand met wie hij de gevoelens van zijn hart kan delen en van wie hij weet dat deze hem zal begrijpen.

V10. Demas is de eerste van zeventien namen die Paulus in zijn slotwoorden noemt. Hoewel zijn dagen geteld zijn, denkt hij aan anderen. Met pijn in zijn hart noemt hij Demas. In twee eerdere brieven, die hij schreef tijdens zijn eerste gevangenschap, noemt hij Demas ook (*Ko 4:14; Fm 1:24*). Daar blijkt Demas iemand te zijn die bij Paulus is en hem helpt. Toch was zijn hart blijkbaar niet onverdeeld op de Heer gericht.

Er staat niet dat Demas niet langer een christen is en dat hij de Heer openlijk heeft verworpen. Maar het was niet in zijn hart om met de apostel het kruis te dragen. Hij heeft de wereld lief gekregen en Paulus vaarwel gezegd. Als jij niet bereid bent de prijs van ontbering en lijden te betalen, zul je het werk van de Heer nalaten ten gunste van de tegenwoordige eeuw.

Het wil niet direct zeggen dat Demas zich in liederlijkheid heeft gegeven, maar dat hij zijn toekomst in de wereld zag. Misschien heeft hij wel een eerbaar beroep gekozen, dat hem echter helemaal in beslag heeft genomen. Hij is naar Thessalonika gereisd. Daar was een gezonde gemeente. Alleen ging daar zijn belangstelling niet naar uit. Hij zocht daar de wereld en niet de broeders en zusters. Zijn liefde voor de wereld staat in scherp contrast met de liefde voor de verschijning van de Heer Jezus in *vers 8*.

Wat van Demas wordt gezegd, houdt de waarschuwing in je niet te laten leiden door liefde tot het tegenwoordige, maar door liefde tot het toekomstige. Als het je uitstekend bevalt in de tegenwoordige

tijd, zul je niet uitzien naar de toekomstige tijd van Christus' regering.

Vooral voor jonge gelovigen gaat van de wereld een sterke aantrekkingskracht uit. Johannes waarschuwt met name hen om de wereld niet lief te hebben, noch wat in de wereld is (1Jh 2:15). De wereld is niet alleen allerlei vormen van losbandigheid, van lusten en begeerten. Het is de wereld zoals die geworden is door de zondeval, waar mensen de dienst uitmaken die leven zonder met God rekening te houden. Dat betreft ook de hardwerkende mensen die carrière maken of ontdekkingen doen die de kwaliteit van het leven verbeteren. Zij krijgen veel aanzien. Als God er echter geen plaats in heeft, is het de wereld.

Paulus noemt nog twee anderen: Crescens en Titus. Ook zij hebben hem verlaten. Van hen staat niet dat zij hem in de steek hebben gelaten. Hoogstwaarschijnlijk zijn zij naar een andere streek gegaan om daar de Heer te dienen. Van Crescens weten we niet meer dan hier staat. Van Titus weten we meer omdat Paulus een brief aan hem heeft geschreven die direct na deze *tweede brief aan Timotheüs* in de Bijbel staat.

V11. Hoewel deze twee hem niet als Demas in de steek hebben gelaten, voelt Paulus zich wel alleen. Niet alleen heeft het merendeel van de christenen hem aan zijn lot overgelaten (2Tm 1:15), maar ook zijn metgezellen in het werk zijn weggegaan. Toch is er nog iemand bij hem en dat is Lukas. Lukas heeft door zijn aanwezigheid het vertrek van anderen, om welke reden ook, voor hem verlicht.

Paulus stelt er ook prijs op dat Timotheüs Markus meeneemt. Waarschijnlijk kan Timotheüs Markus ergens onderweg oppikken. Wat Paulus van Markus zegt, geeft aan dat hij bij Markus een herstel in zijn relatie met de Heer heeft gezien. Markus heeft Paulus namelijk ook een keer verlaten, nadat hij eerst met Paulus is meegegaan (Hd 12:25; 13:13). De prijs van het volgen van de Heer samen met Paulus is hem te hoog geworden. Door zijn houding is hij zelfs de oorzaak

van verwijdering geworden tussen Paulus en Barnabas (*Hd 15:36-39*).

Maar er is een moment gekomen dat Markus zich zijn verkeerde keus realiseerde. Hij heeft weer voor de Heer gekozen. Daardoor is de verstoorde verhouding hersteld en is hij weer bruikbaar voor de dienst geworden. De manier waarop Paulus over hem schrijft, doet vermoeden dat Markus met nog meer ijver en toewijding bruikbaar wil zijn. Is het niet een bewonderenswaardig bewijs van de genade van de Heer dat deze falende dienaar de dienst van de volmaakte Dienaar mag beschrijven in het *evangelie naar Markus*? De Heer geeft een falende dienaar altijd de kans op een nieuw begin.

V12. De drie broeders van *vers 10* zijn bij de apostel weggegaan op grond van een eigen besluit. Bij Tychicus is dat anders. Hij is door de apostel naar Efeze gestuurd. Deze Tychicus is een fijne broeder die door Paulus een "*geliefde broeder en trouwe dienaar*" wordt genoemd (*Ko 4:7*). Hij heeft enkele brieven bezorgd die Paulus in zijn eerste gevangenschap heeft geschreven: de *brief aan de Efeziërs* en de *brief aan de Kolossenzen* (*Ef 6:21; Ko 4:7-8*).

V13. Zijn vraag om zijn mantel en boeken mee te brengen laat eens te meer zien dat Paulus een gewoon mens is. Hij heeft zorg zowel voor zijn lichaam als voor zijn geest. Het is een echt menselijke brief van iemand die net zo mens is als wij met zijn behoeften en verlangens. In de plaats waar hij in gevangenschap is, kan het koud zijn en kan hij zijn mantel goed gebruiken. Met de winter voor de deur (*vers 21a*), is zijn verlangen naar zijn jas extra groot.

Ook stelt Paulus prijs op boeken en perkamenten. Dat hoeven niet noodzakelijk de geïnspireerde Schriften te zijn. Hij zal hebben gevraagd om boekrollen en perkamenten (vervaardigd van dierenhuiden) met gegevens die voor hem waardevol zijn. Daarmee wil hij zijn geest verkwikken. Het zullen geen romannetjes zijn geweest, zoals die vandaag vaak vanuit een vage herinnering aan de Bijbel gevuld zijn met onbijbelse fantasieën van de schrijver.

V14. Paulus is ook niet onverschillig voor het kwaad dat anderen hem aandoen. Zo is daar Alexander de kopersmid. Lichamelijke kou kun je met een mantel bestrijden, maar van deze man komt geestelijke kou die niet te bestrijden is. Waaruit het kwaad bestaat dat deze man Paulus heeft berokkend, staat er niet bij. In elk geval is het *“veel kwaad”*. Toch roept Paulus niet om wraak, maar laat hij het oordeel aan de Heer over.

V15. Terwijl Paulus wat zichzelf betreft de zaak in de handen van de Heer geeft, waarschuwt hij Timotheüs voor deze man. Timotheüs moet nog verder, hij staat nog midden in de strijd. We moeten elkaar soms waarschuwen voor mensen die *“onze woorden”* over het Woord tegenstaan. Hij is een gevaarlijk mens, een mens die zijn eigen woorden belangrijker vindt dan die van de Schrift. Het is tegelijk een beproeving voor onszelf, hoe we staan en hoe we reageren. Zulke mensen leren ons lessen in geduld.

Lees nog eens 2 Timotheüs 4:7-15.

Verwerking:

Heb jij de verschijning van de Heer lief?

2 Timotheüs 4:16-22

Bijstand van de Heer en groeten

Neem eerst de bijbeltekst goed in je op:

16 Bij mijn eerste verdediging is niemand bij mij geweest, maar allen hebben mij verlaten; moge het hun niet toegerekend worden. 17 Maar de Heer heeft mij bijgestaan en mij gesterkt, opdat de prediking door mij ten volle vervuld zou worden en al de volken haar zouden horen; en ik ben uit [de] leeuwenmuil gered. 18 De Heer zal mij redden van elk boos werk en behouden voor Zijn hemels koninkrijk. Hem zij [de] heerlijkheid tot in alle eeuwigheid! Amen. 19 Groet Prisca en Aquila en het huis van Onesíforus. 20 Erastus is in Korinthe gebleven en Trófitimus heb ik in Miléte ziek achtergelaten. 21 Beijver je vóór de winter te komen. Jou groeten Eubulus, Pudens, Linus, Claudia en alle broeders. 22 De Heer zij met je geest. De genade zij met jullie.

V16. Deze tweede en ook laatste gevangenschap van Paulus is bijzonder zwaar geweest. Tijdens zijn eerste gevangenschap had hij een zekere vrijheid om mensen te ontvangen en kon hij ongehinderd prediken en leren (*Hd 28:23,30-31*). Nu is hij alleen, gevangen op een plek waarvoor moeite moest worden gedaan om die te vinden (*2Tm 1:16-17*).

Toen hij de eerste keer werd verhoord, was er niemand bij hem, niemand die het voor hem heeft opgenomen en ten gunste van hem heeft gesproken. Hij kon zichzelf wel verdedigen, maar hij had toch behoefte aan bijstand. Maar iedereen was bang om met hem vereenzelvigd te worden. Dat kon zeer nadelig werken, want dan wisten de anderen dat je ook zo'n christen was. Paulus voelt zich door hen in de steek gelaten, net als door Demas.

Toch komt er geen verwijt over zijn lippen. Hij zit niet vol wrok en vraagt niet aan Timotheüs wat hij met het oog op Alexander de ko-

persmid heeft gevraagd (*vers 15*). Hij ziet hen niet als tegenstanders, hoewel hij hen ook niet als medestanders kan erkennen. Zij hebben zijn gevangenschap zeer verzwaaard door hem in de steek te laten. Maar hij volgt het voorbeeld van de Heer Jezus, Die bad: “Vader, vergeef hun, want zij weten niet wat zij doen” (*Lk 23:34a*). Hij lijkt op Stéfanus die ook het voorbeeld van de Heer Jezus volgde (*Hd 7:60*). Hier heb je voorbeelden hoe je kunt reageren op mensen die jou niet meer zien zitten omdat je voor de Heer Jezus uitkomt.

V17. Al voel je je er soms alleen voor staan, net als Paulus hier, je bent niet alleen, net als Paulus hier niet alleen is. De Heer wil je bijstaan en je sterken. Dat is wat Paulus ervaart. Al heeft iedereen om hem heen hem in de steek gelaten, de Heer is bij hem gebleven (*vgl. Hd 18:9; 23:11*). De persoonlijke tegenwoordigheid van de Heer is de bijzondere ervaring in situaties als alles om je heen is weggevallen omdat je Hem trouw wilt blijven. Hij heeft “*mij gesterkt*” betekent letterlijk ‘Hij heeft kracht in mij gegoten’ of ‘Hij heeft mij een krachtinfuus gegeven’ (*Fp 4:13*). Je voelt je kracht vernieuwen als Zijn aanwezigheid een levende realiteit voor je is, als je het van Hem verwacht (*Js 40:31*).

De Heer doet dat, opdat Zijn werk door Zijn dienaar ten volle zal worden vervuld. Wat Paulus betreft, ziet dat op zijn getuigenis in de rechtszaal, tot in het paleis van de keizer. Hij heeft zich op de keizer beroepen en daarheen zal hij gaan. Dat hij zijn getuigenis aangaande de Heer Jezus Christus in het paleis zal laten horen, staat symbool voor een getuigenis tegenover de hele westerse wereld, waarvan het paleis van de keizer het centrum is.

Pas als iemands taak erop zit, kan de Heer het toelaten dat Zijn dienaar door de vijand wordt gedood (*vgl. Lk 22:53; Jh 7:30; 8:20*). Bij zijn bekering heeft de Heer de taak van Paulus aangekondigd (*Hd 9:15*). Daarom heeft Hij toegelaten dat Paulus gevangengenomen werd. Nu zal hij de Naam van de Heer Jezus dragen voor volken en koningen. Alles wat de vijand als kwaad heeft gedacht, wordt een

getuigenis, opdat de groten van de aarde, zij die anders onbereikbaar zijn, het Woord van de waarheid horen.

Daarom ook is hij voor het moment nog *“uit [de] leeuwenmuil gered”*. Het doet denken aan Daniël in de leeuwenkuil (*Dn 6:23*). De satan die als een brullende leeuw tegen Paulus tekeergaat om hem te verslinden (*1Pt 5:8*), krijgt daarvoor nog steeds niet de gelegenheid. Hij wordt nog door de Heer in toom gehouden, waardoor Paulus van een voortijdige dood is gered.

V18. Paulus is zich goed bewust van de enorme dreiging van de leeuw en zijn woede om hem te verscheuren. Maar hij kijkt over de leeuw heen naar de Heer. Hij is er zeker van dat zoals de Heer hem heeft gered uit de leeuwenmuil, Hij hem zal *“redden van elk boos werk”*.

De satan verschijnt niet alleen als een brullende leeuw. Hij kan zich ook voordoen als een engel van het licht (*2Ko 11:14*). Bij ‘elk boos werk’ moet je dan ook denken aan alles wat de satan Paulus wil influisteren om hem te brengen tot een verloochening van wat hij tot nu toe zo onverschrokken heeft vastgehouden. Daarvoor kan de satan van die goedbedoelde adviezen laten geven door mensen die zichzelf als goede christenen zien. Natuurlijk zijn deze mensen nuchter en drijven de zaken niet op de spits zoals Paulus naar hun bescheiden mening doet. Paulus is banger voor zulke influisteringen dan voor de dood.

Hij weet dat hij er niet in eigen kracht tegen bestand is, maar dat de Heer hem ervan zal redden en hem zal behouden. ‘Redden’ betekent hier uit de gevarenzone halen, en ‘behouden’ betekent in veiligheid brengen. Aan de ene kant haalt de Heer hem weg uit een gebied vol gevaren en aan de andere kant brengt de Heer hem in een gebied waar hij volkomen veilig is. Dat laatste gebied is *“Zijn hemels koninkrijk”*.

Zijn sterk en eenvoudig vertrouwen rekt tot het einde op de Heer. Al zou hij ontslapen in plaats van veranderd te worden, hij blijft

altijd door uitzien naar de verschijning van de Heer. Paulus ziet uit naar het hemels koninkrijk van de Heer Jezus. Dat is niet hetzelfde als wat de evangelist Mattheüs in zijn evangelie zo vaak 'het koninkrijk der hemelen' noemt. Het koninkrijk der hemelen heeft betrekking op de regering van de Heer Jezus over de hemel en de aarde naar hemelse maatstaven. Dat koninkrijk bestaat uit een hemels deel en een aards deel. Het 'hemels koninkrijk' is het hemelse deel.

Paulus ziet ernaar uit met de Heer Jezus mee te komen als Hij verschijnt aan de wereld. Dan zal hij een van die heiligen zijn in wie de Heer Jezus wordt verheerlijkt en een van die gelovigen in wie de Heer Jezus wordt bewonderd (2Th 1:10). Hij zal zijn als een van die rechtvaardigen, die "*stralen als de zon in het koninkrijk van hun Vader*" (Mt 13:43). 'Het koninkrijk van hun Vader' is een andere naam voor dit 'hemels koninkrijk'. 'Stralen als de zon' betekent stralen als de Heer Jezus, want Hij is de Zon (Mt 4:2a). Om Hem gaat het. Denkend aan Hem stijgt vanuit een koude en stinkende cel in Rome een lofprijzing op tot eer van Hem Die "[de] heerlijkheid tot in alle eeuwigheid" waard is. Met een hartgrondig 'amen' (= zo is het) bevestigt Paulus zijn vertrouwen in de Heer en zijn lofprijzing.

V19. Paulus wil nog dat Timotheüs zijn groeten overbrengt aan Prisca en Aquila, zijn goede vrienden die hij in Korinthe had leren kennen (Hd 18:2). Dit trouwe echtpaar is nu in Efeze. Paulus noemt hen met gevoelens van bijzondere dankbaarheid, niet alleen omdat ze trouw zijn in de dienst van de Heer (Hd 18:26; 1Ko 16:19), maar ook omdat zij zich voor hem hebben ingezet met gevaar voor hun eigen leven (Rm 16:3-4). Verder moet Timotheüs ook het huis van Onesiforus groeten (2Tm 1:16).

V20. Dan noemt Paulus nog twee namen van broeders om Timotheus te informeren over hun omstandigheden. We kunnen veronderstellen dat Timotheüs er benieuwd naar was iets over hen te horen. Hij heeft samen met Erastus op verzoek van Paulus een dienst gedaan in Macedonië (Hd 19:22). Daardoor heeft Timotheüs Erastus beter leren kennen en zal er een band zijn ontstaan. Erastus bekleed-

de als rentmeester van de stad ook een hoge functie in Korinthe (*Rm 16:23*). Mogelijk hebben de verantwoordelijkheden van zijn werk het niet toegelaten dat hij verder met Paulus optrok.

Trófimus komt uit Efeze (*Hd 21:29*). Hij is met Paulus meegetrokken uit Efeze (*Hd 20:4*), maar al spoedig ziek geworden. In Miléte heeft Paulus hem achtergelaten omdat zijn ziekte het hem onmogelijk maakte verder mee te reizen. Je ziet dat Paulus niet eventjes Trófimus beter maakte, hoewel hij dat had gekund. Hij had de gave van gezondmaking. Paulus en Trófimus namen deze ziekte aan uit de hand van God. Het was geen ziekte die bestraft moest worden of iets dergelijks. Ook blijkt niets van een gebrek aan geloof bij Trófimus om gezond te worden.

Als een gelovige ziek wordt, mag hij daar de hand van de Heer in zien en niet de hand van de duivel. Zo nam ook Job zijn rampen en zijn ziekte niet aan uit de hand van de satan, maar uit de hand van God (*Jb 2:10*).

Het kan zijn dat een gelovige door eigen schuld, onvoorzichtigheid, ziek wordt, mogelijk zelfs vanwege een zonde (*Jk 5:14-16*). Dan is belijdenis op zijn plaats en kan God herstel geven. Gelovigen kunnen ook ziek worden vanwege hun inzet voor het werk van de Heer, zoals Epafroditus (*Fp 2:25-30*).

De Heer Jezus vereenzelvigt Zich met Zijn zieke broeders, zoals Hij Zich met hen vereenzelvigt als ze hongerig of dorstig of in de gevangenis zijn (*Mt 25:35-40*). Hier zie je duidelijk dat ziekte niet automatisch aan zonde moet worden gekoppeld. De Heer zal Zich nooit met de zonde vereenzelvigen. Dat heeft Hij eens voor altijd gedaan op het kruis in de drie uren van duisternis. Daarna heeft Hij nooit meer iets met de zonde te doen gehad, net zomin als Hij daarvóór er ook maar iets mee te maken had. Laat je dan ook nooit door extreem charismatische christenen wijsmaken dat ziekte als een zonde moet worden uitgebannen.

V21. Paulus wil Timotheüs graag nog één keer zien voordat de Heer hem tot Zich roept en zijn aardse dienst afgelopen is. Dat hij hem graag vóór de winter ziet, heeft ook een praktische reden, namelijk vanwege zijn mantel (*vers 13*).

Dan doet hij Timotheüs nog de groeten van drie mannen en een vrouw die hem hebben bezocht en ook Timotheüs kennen. Zonder dat gevoelens van teleurstelling doorklinken over de houding van de broeders in Rome, doet hij Timotheüs ook van hen de groeten.

V22. Hij besluit zijn brief met een persoonlijke wens voor Timotheüs en een gemeenschappelijke wens voor alle gelovigen met wie Timotheüs samen is. Het is prachtig dat de brief zo eindigt. Hij wenst Timotheüs toe dat de Heer met zijn geest zal zijn. Dat hoop ik ook voor mezelf en voor jou.

Het houdt in, dat je in je leven en dienst voor God voortdurend de tegenwoordigheid van Christus, de Heer, zult mogen ervaren. Laat je geest niet in beslag nemen door de wereld en haar denken, ook niet als je ziet hoe in de christenheid het verval steeds grotere vormen aanneemt en je daaraan iets wilt doen.

Als we dit zien, blijft er niets anders over dan elkaar het besef van de genade toe te wensen. Hoe groot is dat! Genade overwint elke moeilijkheid.

Lees nog eens 2 Timotheüs 4:16-22.

Verwerking:

Wat kun jij van de houding van Paulus leren?

Andere publicaties

Op de website www.oudesporen.nl staan onder het menu 'Artikelen' en het submenu 'Auteurs -> Ger de Koning' de volgende commentaren en publicaties:

1. De serie 'Toegelicht en toegepast', een commentaarreeks van de bijbelboeken van het Oude Testament.
2. De 'Zie-serie', een commentaarreeks van de vier Evangelien en *Handelingen*.
3. De 'Rotsvast-serie', een commentaarreeks met een verklaring van de nieuwtestamentische bijbelboeken vanaf de *brief aan de Romeinen* tot en met *Openbaring*. Deze serie heeft tot doel hen die jong zijn in het geloof te helpen bij het lezen en leren begrijpen van Gods Woord.
4. Publicaties over diverse onderwerpen.

Van diverse Nederlandse publicaties zijn vertalingen in andere talen beschikbaar.

Alle commentaren en publicaties zijn vrij te downloaden als pdf bestand en als e-book.

Als er een ISBN wordt vermeld, is de publicatie ook in boekvorm te bestellen. Dat kan door op het betreffende ISBN te klikken. Voor een Nederlandse publicatie verschijnt www.uitgeverijdaniel.nl. Deze publicatie kan ook via de christelijke boekhandel worden besteld. Voor een in het Duits vertaalde publicatie met een ISBN verschijnt de Duitse website www.daniel-verlag.de.

De Nederlandse commentaren en een aantal in het Duits en Engels vertaalde commentaren staan ook op www.kingcomments.com. Bijbelboeken en verzen kunnen eenvoudig en snel worden benaderd. De commentaren kunnen worden gelezen op elk beeldscherm, van pc tot smartphone. Meer info staat onder 'Informatie' op de site. Het is raadzaam die eerst te lezen.

